John Carter Brown Library

Purchased with the assistance of the
MARY ANN LIPPITT
BOOK FUND

12-09d

RERUM ANGLICARUM SUCCINCTISSIMA CHRONOLOGIA,

In qua brevi compendio & Anglicæ & Scoticæ gentis memoranda deſcribuntur

Opera & ſtudio
R.P.F. GABRIELIS BUCELINI,
Aſcetæ Theologi Imperialis Monaſterij Weingarttenſis, Prioris S. Joannis in Veldtkirch.

Cum facultate & Privilegio Superiorum.

FRANCOFURTI,
Sumptibus viduæ JOANNIS GÖRLINI.

ANNO M DC LXIV.

REVERENDISSIMO PRÆNOBILI
& Ampliſſimo Præſuli ac
Domino Domino

GEORGIO,

Illuſtriſſimi Beatiſſimæ Virginis & S.
Gregorij, vulgo Scotorum, In Urbe
Vienenſi Cænobij Abbati Digniſſimo, Sacræ
Cæſ. Majeſt. Conſiliario &c. Domino
Domino meo obſervan-
diſſimo.

P*Rofuga nunc venit ab Anglis Scotisq́ʒ, Anglia & Scotia, Veteres in Germania ſedes quærens. Et quorſum potius, quam ad facilè Princeps Scotorum in Germaniæ diverterent Monaſterium? hoſpita Divi BENEDICTI tecta, Proto-Apoſtoli ſui Gregorij Batrocinia, Georgij ſubſidia rogaturæ, quæ non uno ab dracone, ſed Lernis multorum capitum innumeris affligerentur, poſtquam incolæ prima primævi Apoſtolatus ſigna dejecerant, devictæ Gentilitatis Treophæa ſubruerant, patefacto monſtris omnibus aditu, ſolis excluſis, quibus & ſpes & ſalus Regni debebatur. Perdidit in ſeipſa, ipſamet ſe Anglia, nuſquam ſecurior quam extra ſeipſam, abſq; Fide erga DEVM & Reges facta, caput ipſa detruncans ſuum ut Lerna multorum capitum eſſet. Et vero debebantur hæ plagæ primo ſceleri, cum, quod impoſuerat Chriſtus, capiti renunciarent ſuo crederent, quod*

tamen turpiſſimo ad omnem poſteritatem exemplo, ipſi detruncarunt. Et quod capitibus huc usq; ſtetit, deinceps ſtabit, Libertas tam fœda quam miſera, ſine capite eſſe contendentium? Contendunt tamen Acephali, eo miſerandi magis, quo magis valere ſe putant, ut ſine capite, ſic cerebro. Condolet hiſce nemō magis, quam qui Benedictino ſunt ſpiritu, & merito, quia quantum illi ante caſum primum Angliæ, tantum Anglia primo felicitatis exordio illis debuit. Atq; utinam adverterent, ubi primum exerraſſent. Ego profugis viam præeo, & Angliam Scotiamq;, quæ prima felicitatis ſuæ deſtruxere ſigna, ad proxima adduco, & una hâc Dedicatione, infeliciſſimæ Genti apertè demonſtro, ſi Georgij lanceæ Lernas permittant, Gregorij Magni ſui Apoſtoli fidei ſe credant, Magno Benedicto reſtituant, quæ eripuerant, feliciſſimæ olim genti, omnia denuo ex animi ſententia ſucceſſura. Hac ex cauſa Hiſtoriam Angliæ & Scotiæ Tibi conſecro, & ad pulcherrimum Anglicæ Scoticæq; pietatis in Germania monimentum, Scotos Angloſq; nimium priſcis diſſimiles manuduco, Ad monaſterium Tuum ampliſſimum ſplendidiſſimumq;, ex quo facilè de cæteris quoq; Scotorum in Germania Cœnobiis ominentur, tempora illa cum ſua ætate conferant, & cauſas agnoſcant ſuæ infelicitatis. Vale Reverendiſſime & Ampliſſime Antiſtes, & adductos à me hoſpites, Benedictina charitate fove & lucrare. Veldtkirchij Rhætorum. ipſa Magni Gregorij. Tui Monaſterij & Anglorum potentiſſimi Tutelaris anno 1664.

R.mæ Prænob. & Ampliſſimæ
Dnois Tuæ
Servus in Chriſto devotiſſimus
P. F. Gabriel Bucelinus.

Angliæ

Angliæ Scotiæq; Compendioſa Deſcriptio.

BRitanniæ commune olim nomen, Angliam, Scotiam, Hiberniam &c. complectebatur, hodie Anglia cæterarũ omnium potita, ut poteſtate, ſic & nomine complecti cenſenda eſt. Temperatiſſimo ſitu eſt, frigore non minus hyemis, quam calore æſtatis à mediocritate laudatis. Illud gratiſſimum humanæ vitæ, nuſpiam in Europæ dies longiores breviores noctes eſſe, & has quidem nunquam ſine aliqua luce. Illud quoq; rarum, ſyluas omnes à carnivoris beſtijs immunes eſſe, & terram univerſam à ſerpentibus. Abundat frumento & vino, ſed & omnis generis neceſſariis, ovium inprimis innumerabili copia, unde à lacte, caſeo, lana, magni proventus. Inſularum maxima & præcipua eſt Albion, quo nomine Anglia & Scotia continentur, inde laus proxima Hiberniæ. Albionis major pars, quà in meridiem vergit Anglia dicitur, cujus craſſior aura eſt, nubium vero metuenda denſitas; unde nebulæ frequentes, imbres, & ventorum turbines. Terra pinguis eſt, unde frumenti tanta eſt copia, ut Angliam Cereris domicilium, ultro Orpheus appellet. Auri & argenti fodinis non caret provincia, ſtanno tamen & plumbo ditior, quæ ob præſtantiam tota Europa expetuntur, Fluviorum præcipui ſunt Tameſis, Humbrus, Trenta, Ouſa & Sabrina, mare tamen piſcium copia & præſtantia longè fluvios antecellit, oſtreorum ad miraculum

ſapidorum & concharum feraciſſimum. Urbium nobiliores ſunt: Londinum, Eboracum, Cantuaria, Briſtolia, Gloceſtria, Salopia, Vigornia, Oxonia &c. Anglia tota dividitur in Comitatus triginta novem. Ex his Northumbria olim Regio titulo inſignis fuit. Irrigatur fluvijs Tina, Coqueda, Tueda, Blitho, Alauno, & Wanſpeto. Ex urbibus præcipuæ Bervicum & New caſtle, quæ ob portum longe ſecuriſſimum & commodiſſimum celebratur. Cumbriæ Comitatus & ipſe ampliſſimus ſuos quoq; olim Reges habuit. Metallis dives eſt, atq; inprimis cupro, fluminibus irrigua varijs, ornata Urbibus & oppidis, quæ Rom. olim præſidio tenebãtur. Cornubiæ Urbes præcipuę ſunt Heilſtõ, ubi ſtannũ ſignatur, Peryn, Arvvenack, Grampound, Leskerd, Strattõ, Bodman Tamerton &c. fluvij & amnes Faway, Vale Loo, Liverus, Haile, Alan & Tamara. Devonia portus commodiſſimos habet, ſtanno dives eſt, fœcunda agris & pratis cultiſſima urbibus ſplendidis, tota civilis, & amica hoſpitibus. Dermouth ob portus commoditatem frequentatur plurimum Plimmouth, etſi alijs multis, præcipuè tamen ut Franciſci Drake Equitis (qui biennio & decem menſibus totum orbem pervolauit) patria celebratur. Exonia & plurimæ aliæ urbes, & ædibus nitent & incolis. Sed & Herculis Promontorium in hâc provincia ut & multa alia inter celebriora referuntur.

Comitatus Somerſetanus præter agri & paſcuarũ commoda, adamantes gignit orientalibus ſplendore nil cedentes, modicum molliores. Civitates inſigniores. Briſtolia, Welles, Bathonia &c.

Dorceſtrienſis Comitatus Parochias ſeu celebriores Eccleſias habet 248. fluvios, Carrum, Limam, Trentum, Sturum, Alenum Juellum &c. Urbes, Durnium, Birtport, Limam, Ehiburnum, Weymoth, Poole, Winburn &c.

Glo-

Gloceſtria præcipuas Eccleſias numerat 280. Urbs præcipua Gloceſtrium. inde Gampdena, Ciceſter Thewkesburg &c.

Eboracenſis Comitatus ampliſſimus & nobiliſſimus Eboracum habet metropolim Eboracum habet, & 39. alias civitates, Eccleſias principaliores 459. fluvij & amnes majores Calderus, Danus, Arus, Werſus Nidus & Ouſa.

Lincolnienſis â metropoli dictus, Parochias & Collegiatas Eccleſias habet 630. fluvios Lud, Trenta, Idel, Dan-Wellandt, alias inter urbes Stanford, Grandam, Ancaſter, Crowland, Spalding, Boſton &c.

Norfolcia, præter mercatu inſignia oppida 625. pagos numerat, fluvijs & nemoribus, ſed & pratis & agris bene inſtructa provincia. Warwicenſis Comitatus â Metropoli dictus nobiliores Eccleſias 158. continet, urbes Learningthon, Uchindon, Harburij, Mancheſter, Coventry, Stradfort &c.

Northantonienſis Eccleſiarum inſignium, præter minores, 326. habet, â metropoli cognominatur, inde Bracaley, Torceſter, Graſton, Daventrey, Wedon, Higkam, Welledon &c. urbes præcipuæ ſunt, fluvios habet Uſam, Avonam & Wellandum.

Cantabrigia Metropolis cognominis Comitatus, Univerſitatem habet oculum totius Angliæ, Inde urbes, Royſton, Rech, Burwell, & Ely. Eccleſiæ inſignes 163. fluvij Camus & Sturus.

Oxonienſis ab Oxonio dictus, Parochias habet 280. Urbes præter metropolim, Blaback, Burford, Minſterlovel, Withnei, Wodſtock, Banburg, Burceſter, Tama, Dorcheſter & Watlington.

Buchingam Parochias numerat 185. fluvios Tameſin, Colnum & Uſam. Urbes Marlow, Highwicha, Colbrocke, Amersheim, Crendon, Panell, Neuport &c.

Herefordienſis Comitatus parochias 176. continet, amplus elegans, dives eſt Dorius fluvius & Munovius magnam partem irrigant.

Eſſaxienſis Comitatus Parochiarum 415. lata & pinguis eſt provincia. Urbes : Camalodunum, Colcheſter, Leiton, Beamfleot, Leeg, Rochford, Angre, Raleg, Dunmow, Blaiſſy, Earles, Colne, Barcklow, Walden &c. flumina Tameſis, Ley, Chelmer, Froſchwel & Colne.

Southamtonia parochiales Eccleſias habet 253. amnes Sturum, Avonam, Teſt, & Hamble-civitates majores Wintoniam & Southanton.

Mitleſexia tantum 73 Parochias numerat, ſed inter Urbes metropolim totius Angliæ Londonium. inde Weſtmonaſterium &c.

Cantia Cantuariam metropolim habet. fluvios Tameſim, Darentum, Sturum &c.

Suthſexia claudit ſuo ambitu Parochias & Collegiatus Eccleſias 312. Sylvis & pratis amœniſſima, Urbes Ciſtecer, Arundell &c.

Anglia tota cum Scotia & Hibernia, Angelorum olim delectatio, Sanctorum habitatio, hodie fida nemini, DEO ut Regi Regi ut ſibi, ſtagnat ſanguine, vaſta jacet crudelitate, varia, & majorem partem, ut ſibi quiſq; fingit, Religione. Cui bona omnia & pacem animitus boni Omnes apprecantur.

Adumbrata obiter Angliæ facies pro aliquali eiuſdem Cognitione.

RPJC

RERUM BRITANNICARUM cùm Sacrarum, tùm profanarum SUCCINCTISSIMA CHRONOLOGIA.

AUTHORE

R. P. F. Gabriele Bucelino, Ordin. S. P. Benedicti Aſceta Presbytero Theologo, Priore S. Joannis Bapt. in Oppido Veldtkirch.

A. C. nati

1. Naſcitur Chriſtus Orbis Servator Kimbelini Britannorum Regis anno Regni ſexto, quo ipſo tempore, ſumma, uti toto orbe, pax fuit, ſic & Britannia Cæſari tributaria, plurimum floruit.

5. Kimbelino Regi duo naſcuntur filij, Guiderius & Arviragus.

22. Kimbelinus Rex moritur, ſuccedit Guiderius filius, qui tributum Romanis pendere recuſat.

34. Morte ſua gratioſiſſima liberat nos â morte æterna CHRISTUS JESUS

A. C.	
	Servator noſter, anno Guiderij Regis Britanniæ duodecimo.
41.	S. Jacobus Apoſtolus cognomento Major Britannias inviſit.
44.	Tiberius fruſtra tributum exigens, Britanniam bello petit, Guiderius hoſtes repellit, horum tamen fraude perimitur, Arvirago ejus fratre ſuccedente, & rem feliciter initio gerente, mox fortunâ Rom. territo, & tributum ſpondente.
45.	Arvirago Regi copulatur ſolemniter Tiberij filia.
52.	Arviragus â Romanis deficit, contra quem miſſus ab Imperatore Veſpaſianus exſcenſione prohibetur, mox alio loco exſcendens graviter atteritur, conciliat partes Arviragi Regis conjux.
55.	Mirè celebratur Arviragus â largitate & probitate.
58.	Neronis Imperio, defectionem parantes Britannos in fide Romanorum continet Rex Arviragus.
66.	S. Petrus Apoſtolorum Princeps Britannias ſua præſentia & prædicatione dignatur. 69. Corbredus Scotis imperat.
73.	Arviragus Rex liberaliſſimus & æquiſſimus vita defungitur ſuccedente filio Mario, Principe magnæ prudentiæ. Poſt Corbredum Dardannus Scotis præeſt.
75.	Picti è Scythia adventantes Britanniæ partem occupant, quorum Regem Rodericum vincit, & interficit Rex Marius.
76.	Victis ijſdem, terram ſterilem Albaniam largitur, ſponſas Britannas ambientibus, abnuit,

A. C.

nuit, inde Hybernis copulantur, ex quibus nati, Scoti cognominati dicuntur.

78. Mario defuncto ſuccedit Coillus filius, Romæ enutritus & Senatui gratiſſimus.

87. Pictorum Scotorumq; potentia & Regnum invaleſcit.

94. Cneo Agrippa ſive Agricola, Præſide Rom. in Britannijs mortuo, multæ illic urbes â fide Rom. deficiunt.

95. Cn. Trebellius contra Britannos miſſus, urbes rebelles edomat, resq; feliciter componit.

102. Multum laborat in continendis in fide Romanorum Britannis Rex Coillus, & bene meretur.

108. Corbredus II. Scotis imperat.

115. Coillo jam ſeni Britonum Regi, magna Regni & Regis exultatione naſcitur Lucius filius.

124. Coillo Regi defuncto ſuccedit filius optimus Lucius inſigni plauſu coronatus.

128. Iterum deficiunt â Romanis Britanni, multaque eorumdem millia, aſſertis in libertatem Urbibus trucidant.

129. Miſſus ſubſidio Præſidi ab Adriano Imper. Severus, multas dat clades Britannis & accipit, donec denique rebelles domaret.

135. Britanni ſive licentia & injurijs Romanorum irritati, ſive juvenis etſi optimi Regis, lenitate abuſi, arma denuo in illos corripiunt, paulo poſt conſopiti.

149. Picti & Scoti multas per Britannias urbes Romanis eripiunt multaque eorumdem

A. C.	
	millia trucidant. Poſt Corbredum II. Luctacus Scotiæ Regem agit.
150.	Effervescit Bellum Britannicum, Scotorum, Pictorum, Anglorum, Romanorum, varia fortuna, multo ſanguine, acriter dimicantium.
152.	Pax deniq; Britanniæ, rebus cùm induſtria, tùm armis Romanorum compoſita, redditur.
156.	Lucium Britanniæ Regem, ipſummet hoc anno Romam profectum nonnulli volunt, ut rebus Regni conſuleret, ſive ut Chriſti legem edoceretur. Alij melius differendum cenſent.
166.	Angli denuo contra Romanos inſurgunt cum Pictis Scotiſque ſociati.
170.	Lucius Rex Martyrum conſtantiam & triumphos miratur, fidem Chriſti ejuſque ſectatores magni facit.
174.	Mogaldus Scotici Regni Sceptra tenet.
177.	Romam mittit, qui in Chriſtianorum vitam ſolertius inquirerent.
182.	S. Eleutherio Romano Pontifici innoteſcit, qui ipſum litteris interpellat. Apud Scotos Conerus Rex imperat.
185.	Idem Rex prædicatores ab Eleutherio petit, Faganum & Deruvianum ſibi miſſos, excipit, audit, convertitur & baptizatur.
186.	Præfati viri Apoſtolici Romam reverſi, relationem rei benè geſtæ. Pontifici faciūt, pluresque in meſſem agri Dominici inde abducunt.
187.	Dividitur in varios Epiſcopatus Anglia,

fides

. C. fides latè diſſeminatur.
190. S.Lucius Rex delubra varia Numini ſacrat, fidem latè propagat, neque multo poſt, terrenorum faſtidio Regnum deſerit, Germaniæ immigrat, Auguſto Vindelicorum Chriſtum prædicat, qui etſi decennio maturius urbis illius Annales, & ex his alij referant, efficere tamen tanta tantillo tempore in Anglia non potuit, qualia diverſæ illius Regni Eccleſiæ deprædicant, ipſum Fundatorem agnoſcentes.
192. Sub hunc primum annum ſuperiori immigraſſe Rhætiæ, ejuſque egiſſe Apoſtolum & Epiſcopum vero ſimile videtur, etſi de mortis anno, fieri non poſſe credamus, ut certi quid ſtatuatur.
195. Pertinacis Imp. morte audita Britannicus exercitus Regni præſidem Clodium Albinum Cæſarem ſalutat, ex quo tempore multa denuo inquies Regno oborta. Conerus Scotorum Regem agit.
198. Albinus firmata & præſidio Britannia, grandi cum exercitu Gallijs immigrat & firmiora quævis loca expugnat.
199. Idem cum Severo congreſſus, memorabili victoria ejus exercitum profligat, & in fugam agit. Verum Læto ſupervenien- te converſus Severus, Albinum triumphat, captumque interficit.
200. Diverſis ſtudijs jactata & lacerata Britannia Severum denique coacta agnoſcit. Apud Scotos Ethodius Rex imperat.
201. Nunc primum Angliæ Scriptores S. Lu-

A. C.

cium Regem in pace quieviſſe, nec unquam Regno exceſſiſſe fruſtra contendunt, ſed Claudioceſtriæ mortuum, & in Eccleſia primæ ſedis honorificè tumulatum.

205. Factionibus ſubinde turbata Britanniâ Severus Imp. ipſe occurrit, rebelles cogit, murumque 132. paſſuum millibus, â mari ad mare conſtruit, & turribus communit, ex quo ſecurius hoſtes arcerentur.

206. Fulgentius Britannorum Dux ope Pictorum in Romanos movet Britannias infeſtat, quo anno Severum occubuiſſem ſcribit *W*eſtmonaſterienſis. Sathrael Scotorum Rex claret.

209. Creſcunt motus Britannici, quibus occurrere ſtatuens Imperator Severus, Imperij negotijs impeditur.

210. Nunc denique expeditione in Britannos ſuſcepta, varia fortuna dimicat, & Fulgentio occiſo, rebellibus domitis, res componit, inde Britannicus cognominatus.

212. Iterum arma corripiunt Britanni, contra quos filium mittit Severus Imp. qui brevi motus componit.

213. Mortuo Severo, Baſſianus illius filius â Britannico exercitu acclamatur Imperator.

219. *vel* 286. Cæſo Imperatore in Meſopotamia, S.P.Q.R. auctoritate Præſes Britanniæ mittitur Caraſius, etſi nonnulli multo poſt anno 286. id muneris ipſum â Romanis impetraſſe velint, & revera ad memotatum nunc annum jejunè admodum ab Anglis

A. C.

glis Hiſtoria Britannica tradatur.

220. Dunaldus I. Scotici Regni ſceptra tenet.

230. Britanniam Imperatores Romani, per Duces exercitus gubernant, Regum ſucceſſione pridem extincta.

245. Ethodius II. poſt Dunaldum Scotorum Rex ægrè honorem contra Romanos tuetur.

250. Hacon Suecorum Dux magno cum exercitu Britanniam invadit, cui Romani fruſtra ſeſe opponunt.

251. Britannia, Scotia, Hibernia ab Hacone miſerè tractantur expugnatis urbibus, præſidijs cæſis, infinita hominum multitudinè extincta.

253. Athirco & poſt ipſum Nathalocus Scotiæ Reges, rerum pro virili contra Suecos ſatagunt.

255. Lues contagioſa haud mediocriter Angliã, Scotiam & Hiberniam evacuat, cæteroquin bellis exhauſtas.

262. Sub hoc ferè tempus Findocus ad Regnum Scotorum evehitur.

264. Gallis denuo in Romanos inſurgentibus, varijsque deficientibus ægrè in officio Britanni continentur.

273. Conſtantium in Britannias mittit Aurelianus Imperator, & in obſequio eoſdem potenter retinet.

275. Conſtantio naſcitur filius Conſtantinus, qui dein â rebus geſtis Magnus eſt cognominatus.

276. Apud Scotos Donaldus eo nomine Secundus imperat.

A. C.

280. Iterum turbatæ Britannorum Res, Bonoſo & Proculo Tyrannidem tota ferè Europa invadentibus.

286. Nunc primum Carauſiū infimæ gentis hominem, Rom. ſe commendaſſe nonnulli volunt, & Præſid. Britanniæ impoſitum.

287. Carauſius movere in pyratas ſimulans, ipſe Pyraticam exercet, promittenſque ſe liberaturum â Tyrannide Romana Britannos ſi Rex eligeretur, mox coronatur, & 9. annis imperat.

290. Auxiliaribus Hollandis Carauſius contra Romanos rem acriter agit, multas expugnat urbes, præſidiarios interficit.

291. Contra Carauſium miſſus Conſtant. Chlorus, varia foituna præliatur, Carauſio plura loca occupante.

292. Miſſus in Britanniam Alectus â Senatu ſem fortiter contra Arauſium agit.

293. Fervet bello Britannia, Alecto nullum non lapidem movente.

294. Conſtantius felici ſucceſſu plurimas recuperat urbes, & Caurafio multa millia profligat.

295. Alectus & Conſtantius acriter proſequuntur bellum, Britannis coronatum â ſe Regem ægrè deſerentibus.

297. Hoc tandem anno Carauſius cum Alecto ſupremo conflictu congreſſus cum viginti millibus profligatur, Alecto Regnum ſibi arrogante.

300. Aſclepiodorus contra Alectum mittitur, multaque loca occupans Britannorum multa millia cædit.

Sub

A. C.

301. Sub hoc ferè tempus, poſt Donaldum tertium, qui ſecundò proximè ſucceſſit Crathilintus in Scotia regnat.

302. Conſtantius rem Romanam in Britannia inſigniter promovet, multa millia Britonum, non ſine ſuorū ſanguine, profligat.

303. S. Amphibalus presbyter Chriſtum in Britannijs prędicat, & S. Albanum convertit.

304. Abdicantibus Imper. Diocletiano & Maximiano Collegæ ſuccedunt, Conſtantius Chlorus Britannorum victor, & Galerius.

305. Incrementa non modica capit fides Chriſtiana Conſtantij Imp. optimi exemplo, etiam in Britan. & S. Albano cooperante.

306. Conſtantio Imp. mortuo, ſuccedit Conſtantinus M. ejuſdem filius, qui patriæ Britanniæ omni modo conſultum cupit.

312. Profligat Maxentium Conſtantinus Imp. ſub auſpicijs Dominicæ Crucis, Chriſtiq; amplexus fidem, eam latè propagat.

316. Reſtaurant dirutas paſſim Eccleſias Britanni, dum Chriſtiani è cavernis terræ in apertum erumpunt.

317. Accitos Romam è Britannia, Marium, Leolinum & Trahernium avunculos, inter Senatores Rom. cooptat.

318. Miſſus ſub hoc tempus contra Octavium Tyrannidem Britanniæ invadentem Trahernius, pulſo Tyranno Regnum occupat.

319. Occiſo ex inſidijs Trahernio Octavius denuo Regnum invadit, eoque quietè aliquamdiu potitur.

320. Apud Scotos poſt Crathilintum Fincor-

A. C.	
	machus rerum potitur.
321.	Salutiferæ Conſtantini leges etiam Britanniæ inferuntur, & Chriſtianæ Religioni conſulitur.
325.	S. Helena Conſtantini mater Cœli Britanniæ Regis filia in Orientem navigat S. Crucis quærendæ ſtudio concitata.
326.	Eadem Sanctiſſima Regina & Imperatrix profundè defoſſam S. Crucem cum clavis & titulo Crucis reperit.
330.	Ingens Britonum gloria terris decedit, cælis immigrat ſanctiſſima Regina & Imperatrix Helena,alijs anno 327.
331.	Conſtantinus Imp. Sanctæ matris ſuæ Helenæ honori & nomini Drepanum Bithyniæ reſtaurat, & Helenopolim appellat.
333.	Præcipuis Romanorum Novæ Romæ in Oriente immigrantibus, Occidentis nutat Imperium,Britannis deinceps Romanos aſpernantibus.
337.	Vita excedit Sanctus Imperator Conſtantinus, quo extincto diſſimiles patris filij, factionibus contendunt, Octavio Britanniæ Tyranno res ſuas adverſum Romanos firmante.
340.	Romachus poſt Fincormachum Scotorum ſceptra gerit.
343.	Conſtans Imperator profligato Conſtantino fratre, miſſo in Britanniam exercitu, quæ in fide remanſerant fratris Urbes occupat, Octavio ſeſe continente donec exercitus revocaretur.
345.	Cogitur repetere ſuos è Britannia Conſtans,

dum

A. C.

dum â Galliarum Rege, Conſtantini confœderato bello impetitur.

346. Fatigati iidem mutuis cædibus inducias paciſcuntur, Conſtante deinceps cum fratre Conſtantio gravius colliſo, & â proſequendis Britanniæ rebus impedito.

*351. Poſt Romachum Anguſianus Scotis imperat.

358. Multis adverſum Conſtantium Imp. inſurgentibus, & ab eodem deſciſcentibus, Britanni rem ſuã curãt, & pace fruuntur.

363. Anguſiano Regi apud Scotos Fethelmachus ſuccedit.

370. Saxones, Picti atque Scoti Angliam incurſionibus mirè exagitant, vaſtant, & longa pace partos theſauros expilant.

372. Theodoſius Valentiniani Imp. Archiſtrategus, contra Saxones & Scotos in Britanniam miſſus, multa millia profligat, inſulamque paci reddit.

375. Decrepitus nunc tandem Octavius Rex Britonũ, unica ſuperſtite filia defungitur.

379. Britanni Maximiano, Senatori Romano, filiam Octavij, Regni hæredem offerunt, qui mox occurrens, Conanum Octavij nepotem cum exercitu congreſſum profligat, cum ipſo deinceps reconciliatus.

380. Maximianus idem, Leolini (qui Conſtantini M. erat avunculus) filius in Britannia natus, magno plauſu Rex ſalutatur.

382. Eugenius Fethelmachi ſucceſſor Scotorum Rex, varijs per Romanos prælijs exercetur, donec & Regno demum ac vita exueretur.

A. C.	
383.	Maximianus *R*ex Britonum viribus atque opibus auctus, AremoricamGalliam occupat, eamq; Conano conſignat.
384.	Idem Maximianus, aliàs Maximus dictus colonia ex Britannia inAremoricam ducta, ipſam deinceps MinoremBritanniam dici voluit.
385.	Arma ulterius in Imp. promovet Tyrannus Maximus, & Gallias latè vaſtat, robuſtiſſimum quemvis è Britannia evocat.
386.	Conanus Armoricæ Rex âDionotoCornubiæ Rege, novis colonis conjuges petit, miſſa 11000. cum S. Urſula, quæ peregrinationem *R*omam uſque ſuſcipiunt. S. Martinus Turon. Max. interitum prædicit.
387.	S. Urſula cum 11000. Virg. in WannijHunnorum *R*egis & Melgæ Ducis Pictorum manus incidens, Martyrio coronatur.
388.	Bis victus â Theodoſio Maximus, occiditur. Britannia mirè fatigatur,
389.	Britones, qui inAremoricum, metu hoſtium confugerant, juſſu Theod. patriã repetũt.
390.	In Hibernia multi egregia ſanctitate viri, S. Cellocus, S. Beanus, S. Finlugus, S. Lactin. & plurimi alij inſulam illuſtrant.
394.	S. Patric. Scotus cum ſuis ſororibus, vendit⁹, in Hiberniam tranſportatur, quo ipſo tempore Sedulius floruiſſe memoratur.
397.	Arcadio & Honorio imperantibus, dum â varijs Tyrannis vexatur Imperium, Scoti & Picti moleſtiores Angliæ incumbunt.
400.	S. Kieran. Sagirenſis magnum Britanniæ & Hiberniæ ſydus ſub hoc tempus *R*omæ verſatur & Epiſcopus ordinatur.

Idem

A. C.

402. Idem reverſus Sagirenſe fundat Monaſterium, quo anno S. Sezinus naſcitur.

405. Ferguſius Erthi filius, Fincormachi pronepos, exul aliquamdiu cum patre in Dania, Alarico Gotthorum Regi bello Italico inſigniter ſe probat.

408. S. Patricius multo tempore Romæ verſatus egregia vitæ ſanctitate Romano Pontifici ſe commendat.

410. Romam expugnat atq; expilat Rex Alaricus, cui ſtrenuam navat operam Ferguſius.

411. Extincto repente Alarico, Ferguſius magnis cum theſauris in Daniam revertitur.

413. Fama ab egregijs facinor. innoteſcens gentilibus ſuis Scotis & Pictis Ferguſius, ad capeſſendam coronam invitatur.

414. Uſus fortuna Ferguſius, dum Angliam totā ſpe devorat, vim parat atq; exercet, juſſu Honorij Imperatoris reprimitur.

416. Hæreſiarcha Pelagius, virorum Sanctor. jaculis undique appetitus in Britanniam ſe confert, ſuumq; virus diſſeminat.

418. Pergit in Britannia multos ſuæ ſectæ adjungere Pelagius, contra quem acriter ſcriptis pugnat S. Auguſtinus.

420. Varia fortuna cum Romanis dimicat Scotorum Rex Ferguſius.

421. Concilio Carthaginenſi impius Pelagius, ejuſq; dogmatum ſectatores Britones alijque damnantur. Vexati à Scotis Britanni & Picti, Romanorum implorant auxiliū.

422. Auxiliar. Roman. copiæ Scotor. compeſcunt inſolentiam & Britanniam magno metu & malo liberant.

Vix

A. C.	
424.	Vix reverſis Romam, qui ſubſidio Britannis venerant, Scoti Picti, & Dani majoribus odijs Britanniam vaſtant.
426.	Luit miſerè Britannia dum præter gentilium errores, Pelagianiſmus latius ſerpit, Scotis Pictiſq; armis omnia vaſtantibus.
429.	Implorant denuo Romanorum opem Britanni, qui miſſis auxiliaribus rem fortiter agunt.
430.	Ferguſius Scotorum Rex hoc & ſuperiore anno cum Romanis varia fortuna manus conſerens, nunc deniq; in acie cæſus occubuit.
431.	Eugenius ſive Evenus Ferguſio patri ſuccedit cujus primo Regni anno, S. Palladius cum ſocijs â Cæleſtino Papa in Scotiam mittitur.
432.	S. Patricius ab eodem Papa in Hyberniam mittitur, Apoſtolico Zelo, multos quam primum etiam Regiæ familiæ Chriſto lucratus.
433.	Scotis certatim nomen Chriſto dantibus, ordinatur primus eorumdem Epiſcopus S. Palladius Jam etiam Pelagianus, Pelagij ſectam propagat.
434.	Romanis in Italiam ſe recipientibus, Scoti denuo cum Pictis & Dacis Britanniam invadunt, Britonibus fruſtra opem Rom. flagitantibus.
435.	Guithelinus Londinenſis Archiepiſcopus, auxilia â Rege Aremoricæ impetrat, & hujus fratrem Conſtantinum adducens Regem creari curat.
436.	Deſtituti auxilio Romanorum Britanni ex hoc

A. C.

hoc tempore Romanis tributum dare recuſarunt.

438. Invaleſcunt in Britannia Scoti, & paulatim Regnum illud ſubjugunt.

440. In Hybernia plurima ſtruuntur Cænobia & Chriſti fides â monachis latè propagatur.

445. Conſtantinus Britonum Rex in venatione â miniſtro nefariè mactatur, poſt quem filius ejus Conſtans è Monaſterio ad Regnum extrahitur, paulo poſt tamen artibus & ſcelere Vortigerni occiditur, & hic parricida ſubſtituitur.

446. Optimo conſilio Catholicorum cum nimium Pelagianiſmus invaleſceret, ope Gallorum implorata SS. Germanus Altiſiodorenſis, & Lupus Trecenſis confirmandis fidelibus ſubmittuntur

448. Scotis denuo Britannos grandi exercitu opprimentibus, illis Ducem ſe præbet Sanct. Germanus, & Alleluja præcinens, univerſis conclamantibus, tanto terrore hoſtes concutit, & effuſiſſimi profugerent.

449. Reverſis in Galliam viris Apoſtolicis dum Scoti reverſi Britanniam vexant, impius Rex Vortigernus Saxonum opem implorat.

450. Idem Rex ope Saxonum Victoriam refert, metuque ſubſtituendi in Regnum Legitimi hæredis, plures Saxones evocat, & gentilem Hengiſti Saxonis filiam, ducit, inde ab Epiſcopis excommunicatus.

451. Sub hoc ferè tempus S. Fingar Regis Hiberniæ filius, cum 7. Epiſc, & 770. conci-

vibus

A. C.

vibus in Scotiam trajiciens, illic martyrio coronatur.

452. S. Darercha vidua S. Patricij ſoror cum filijs 17 mira ſanctitate Hiberniam illuſtris, his omnibus ad Epiſcopatum ſive Presbyteratum evectis.

453. Hengiſtus Saxo perſuaſo Rege, trecentis navibus, multa iterum Saxonum gentilium millia Britanniæ inducit.

454. Vortimerus filius contra Patrem in ſolium elevatur Vortigernus ejicitur, ille inſigni victoria potitur, deſtructaſque Eccleſias reſtaurat.

455. Ardmacha â S. Patricio extructa, Metropolitana Regni ſedes conſtituitur. Vortimer Rex inſigni de hoſtibus Victoria potitur.

456. Hengiſtus Cantiæ Rex poſt Horſum fratrē, quem in acie Vortimerus occiderat, conſtituitur. qui ter uno anno congreſſus â Vortimero profligatur, ſed & claſſe victus in Saxoniam ſe recipit.

457. S. Patricius cognomento ſenior, ex Roſdelenſi Epiſcopo, primus Ardmachanus Archipræſul felici morte defungitur.

458. S. Caſſanus Abbas S. Patricij diſcipulus, poſtea Epiſcopus, Scholas publicas inſtituit, & ipſe agit Profeſſorem.

460. Vortimerus Rex Britonum, flos juvenum, ſpes patriæ, ſcelere novercæ veneno tollitur, quo ipſo anno Eugenius quoq; Scotię Rex moritur, cum magnam prius Britanniæ partem ſibi feciſſet vectigalem.

461. Hengiſtus â Vortingerno Regnum denuo invadente evocatus, cum majorem adduxiſſet

A. C.

duxiſſet exercitum, ſub ſpecie juvandæ Britanniæ, incautos perfidè oppreſſit. In Hibern. multi egregia florent ſanctitate.

462. Saxones Vortigerno Regi capto mortem minantur, niſi nobiliſſimas quaſcunque civitates ipſis traderet.

463. Rerum potiti Saxones immaniter in Eccleſias, ſacros viros & Catholicos graſſantur. Dongardus Scotiæ Rex fidem propagat.

464. Catholici opem Armoricorum implorant, & Regis Conſtantini filios evocant, è quibus Aurelium, contra Vortigernum Regem conſtituunt.

466. Aurelius Patris necem ulciſcitur, & impium Vortigernum in turri quadam obſeſſum, accenſo circum igne vivum cum ſuis exurit.

467. S. Erenata Darij Principis filia, & multi Sancti clarent in Hibernia.

468. Aurelius Rex deſtructas à Saxonibus reparat Eccleſias, mira ſe liberalitate & probitate commendat.

470. Conſtantinus apud Scotos imperat, diſſimillimus fratrum Eugenij & Dongardi, in luxum & luxuriam ſolutus.

471. Hiberniam magnis meritis demerentur SS. Trianus & Mukinus diſcipuli S. Patricij.

473. Aurelius Rex cum Hengiſto congreſſus acerrimè, dimicavit tanta utrinque ſanguinis profuſione, ut multis dein annis mutuo armis laceſſere præſumerent.

S. Pa-

A. C.

475. S. Patricius Junior, Hiberniæ dictus Apoſtolus magnis virtutibus & meritis emicat.

479. Conſtantinus Scotiæ Rex, dum Regni omnia negligit, â Pictis alijsque vexatus hoſtibus, munitiſſima loca ijſdem cedit.

480. Aurelius Rex ſtabiliundæ rei Chriſtianæ intentus, multis modis de Regno præclarè meretur.

481. Apud Hibernos celebre nomen eſt S. Olcani Epiſcopi, ſanctitate & eruditione clariſſimi.

482. Conſtantinus Scotorum rex, nocte quadam ab Hebridione viro nobili, ob raptum filiæ ſtrangulatur, ſuccedit Congallus Dongardi optimi regis filius. Moritur S. Hierlatius Archiepiſc. Ardmach.

484. In Hibernia celebriores inter viros Sancti duo Aidus ſenior & junior, inter fœminas, SS. Atracta Abbatiſſa & Cinnia Eochodij Principis filia eluceſcunt.

487. Memorabilem de Engiſto victoriam rex Aurelius retulit, & grandi clade profligatum in fugam coëgit.

488. Proſequutus victoriam Aurelius, ut DEO gratias referret, profanatas paſſim â Saxonibus Eccleſias hoſtium ſpolijs ditavit.

489. Idem rex cum Hengiſto denuo congreſſus, feliciſſimè ejus exercitum fudit, ipſum cepit & decapitari præcepit.

490. Aurelius progreſſus contra Octam Hengiſti filium, ſupplici ignoſcit & alias ſedes

verſus

A. C.

verſus Scotiam aſſignans, cum ipſo fœdus init.

491. Memorabili felicitate Regnorum & patris, S. Canocus Brechiniæ Princeps, cum 23. fratribus & ſororibus, inter Divos annumeratis in Hibernia & Britannia claret.

492. Saxones nec quidquam reſiſtentibus Britannis Sutſexe, regionem quæ Auſtralium Saxonum deinceps dicta eſt, occupant.

493. Moritur alter & mirificus omnino Patricius, Moyſi in multis comparatus, Britanniæ, Scotiæ & Hiberniæ Apoſtolus.

494. Iterum nova hoſtium colonia Britanniæ immigrat Cardicus Saxo, qui partem quæ occidentalium dein Saxonum dicta occupavit.

496. Paſcentius Vortigerni Tyranni filius contra Aurelium Regem arma movet, ſed ab hoc glorioſè profligatur.

497. Aurelius Regum optimus artibus Paſcentij veneno tollitur, pro quo frater Uther imperat, & Paſcentium ejuſque auxiliarem Gillomannium Hiberniæ Regem triumphat, & interficit.

498. Octa Hengiſti filius Aurelio mortuo pactis ſolutum ſe credens, dum bellum novo Regi movet, vincitur & capitur.

499. Uther ſtabilitis Regni rebus, filio â Numine donatur, quem Arthurum appellari voluit, â mira dein probitate celebratur.

500. Dongellus Scotiæ Rex, Regis Britanniæ amicus.

A. C.

amicus, Britones omni modo juvat, multaque adverſum Saxones molitur.

501. S. Patricius cognomento junior, Patricij Magni ex fratre nepos, qui & patrui acta conſcripſit, celebris habetur.

505. S. Libranus Abbas Prophetiæ ſpiritu illuſtratus, & plurimi alij ſanctitate clariſſimi Hiberniam ornant & juvant.

508. Cum *R*ex Uther lecto ægrè decumberet, uſi occaſione Saxones novas res movent, contra quos miſſus exercitus cæditur.

509. OctaHengiſti filius cum Eoſa cognato hucuſque captivus, cuſtodibus auro corruptis evadit in Germaniam, inde magna cum claſſe reverſus, multa Britanniæ damna intulit.

510. Uther conducto pro ſe exercitus DuceLoth viro ſtrenuiſſimo hoſtibus obniti ſtatuit, Britannis Ducis imperium negligentib⁹.

511. Infirmitate Regis cognita Saxones conjunctis undecunq; viribus totum ſpe regnũ devorant, & immaniter graſſantur.

512. Uther Rex optimus lecticadeferri ſe in exercitu jubet, indicto Saxonibus prælio, de quibus feliciter triũphat, Octa & Eoſa in acie cæſis.

513. S. Hierlatius Tuamenſis Epiſcopus & plurimi alij per Hiberniam viri illuſtres & ſancti celebrantur.

514. Scupha & Wigharus Cerdici nepotes Britanniam occidentalem invadunt, Britonibus fruſtra obnitentibus. Moritur Saxonum in Hibernia Rex Ella, cui Ciſſa filius ſuccedit, Ciceſtriæ â ſe cognomi-

natæ

A. C.

natæ conditor.

516. Supremus hic annus Regis Britanniæ fuit, Scelere Saxonum veneno extincti, cui in Regnum Arthurus filius 15. annos natus ſucceſſit, primo ſtatim *R*egni anno inſigni victoria potitus.

517. Cheldericus Saxonum 700. navium Architalaſſus in Britanniam advolat contra quem Arthurus Armoricæ Regis opem implorat, quindecim armatorum millibus ſubſidio venientibus.

518. Inſigni potitur victoria Arthurus, fugienteſque aſſequutus ſupplices habet, cogitque præda omni & opibus relictis in Germaniam reverti.

520. Cheldricus pœnitens pacti, magna cum claſſe in Angliam revertit, quo comperto Arthurus obſides occidi juſſit, hoſtibuſque occurrens cruenta admodum victoria eos debellavit, Duceſq; interemit.

521. *R*urſum inſigni potitur victoria contra Scotos Pictoſque Arthurus qui Hoëlum Regem, in urbe Alclud decumbentem ex morbo, obſederant.

522. *R*eligioſiſſimus *R*ex Arthurus deſolatis Eccleſijs condolens, eoſdem magno ſumptu reſtituit, & dignis paſtoribus committit.

523. Arthurus conjugem ducit, *R*egno conſulit, nemini non magni habitus, hoſtibus univerſis formidandus.

524. Magni Monachorum Patriarchæ Benedicti fama percrebreſcẽte Hiberniæ Patres certatim tanti Legislatoris juſſa exambiũt,

multi

A. C.	
	multi ad ipſum in Italiam commigrant.
525.	Arthurus Rex movet contra Gillamurium Hiberniæ Regem, quem paulo poſt devictum cepit, totumque Regnum ſubegit.
526.	Arthurus diſpoſitis Hiberniæ rebus, Holandiam, Guthlandiam & Orcadum inſulas ferro domans, vectigales facit.
527.	Erkenvvinus primus Orientalium Saxonum Rex conſtituitur.
528.	Cerdicus ejusque filius Kenricus apud Vectam inſulam cum Britannis congreſſi magnam ſtragem edunt.
530.	In Hibernia S. Aidus nepos Lugadij Regis, & plurimi alij ſanctitate eximia eluceſcunt.
531.	In Hibernia ſtudia litterarum in Cænobijs magno fructu efflореſcunt.
533.	Cerdicus primus Occidentalium Saxonum in Britannia Rex moritur, ſuccedit filius Kenricus. Arthurus Noruegos ſubjugat.
535.	S. Edwinus Northumbriæ Rex Catholicus Zelator fidei ſtrenuus Martyrio coronatur. S. Aidanus Epiſcopus fidem Anglo-Saxonibus prædicat.
536.	Vetuſto Britonum calculo, Magnus Monachorum Patriarcha Benedictus hoc anno migraſſe in cælum traditur, cujus legibus dum viveret Hiberniæ Patres plurimi, paulo poſt univerſi ſe ſubmisêre.
537.	Hoc & ſuperiore anno Arthurus Rex totam ferè Galliam ſubjugavit, & nunc Lucium Rom. Conſulem prope Lengrias victum in acie occidit.

Proſe-

A. C.

538. Proſequitur bellum Gallicum magna felicitate Rex Arthurus.

539. Subactis circa alpes provincijs, idem Rex, iter Romanum adornat.

540. Mordredus Arthuri nepos, per abſentiam Regis Regni relictus gubernator, Regnū invadit, & Saxonibus confœderatur copulata etiam Arthuri conjuge, contra quem relicta Romana expeditione Rex iter accelerat.

541. Memorabili, etſi cruentiſſima victoria Mordredum vincit Arthurus, illo cum præcipuis in acie cadente. Rex tamen lethaliter vulneratur.

542. Arthurus victor moriturus ex vulnere, regno prius conſulit Conſtantino cognato ſuo Rege renunciato, ipſe in locum alium ſe conferens, omnique modo cavens, ne mors ſua hoſtib⁹ innoteſceret.

543. Mordredi Tyranni, filij duo contra Conſtantinum inſurgunt, victi paulo poſt, & juſſu Regis trucidati.

545. Conſtantinus Rex Britonum moritur, cui Aurelius Conanus ſucceſſit, qui avunculum, ut ipſe Regno potiretur incarceravit, & duos ejuſdem filios peremit.

546. Eugenius Scotiæ Rex Anglo-Saxones ſubinde bello fatigat, fideliſſimus Britonum amicus, nunquam tamen juſta acie congreditur.

547. Diermitius Rex Hiberniæ claret; quo regnante Sanctorum tanta copia Regnum floruit, ut alterum dici poſſit Firmamentum.

A. C.

548. Idas primus Northumbriæ rex ſalutatur.

550. S. Brendanus in Apoſtolica ſua expedition & converſione Inſularum Fortunatarun deſudat.

553. S. Catanus Epiſcopus S. Patricij diſcipulus SS. Jovinus, Talmachus, Sedonius, Ul tanus, alijque magni viri Hiberniam il luminant.

556. Eugenius Scotorum rex, multa felicite pro ſocijs gerit, & Saxones ab ulterior progreſſu retardat.

559. Kenricus Occidentalium Saxonum rex mo ritur, pro quo Ceaulinus filius annis tri ginta imperat.

560. Ida quoque Northumbrorum primo Reg defuncto, Regnum in duo Regna, Dei rorum nimirum & Berniciorum dividi tur, illi Ella, huic Adda, mortui Regis fi lij præficiuntur.

561. S. Machutus offenſus impietate Brito num eis maledicens in Galliam ſece dit, magnis calamitatibus provinciam invadentibus, donec denuo benedice ret.

562. Ingens ſanctorum Monachorum copia è Regnis Hiberniæ & Scotiæ in Gallias & Germanias commigrat, Regulamque S. Benedicti propagat.

564. Magnus ille Gilda, cognomento Badoni cus, Hiberniam illuſtrat, cujus magni ingenij & ſanctitatis præclara extant mo nimenta.

565. Sub hunc annum ad cælos commigrat S. Fin-

A. C.

Finnianus Abbas, pater trium millium Monachorum.

566. Magnus ille Columbanus Abbas cum diſcipulis ex Hibernia inBritanniam concedit. Æthelbertus Ermerici filius Cantiæ Rex inauguratur.

567. Adda Rege Berniciorum mortuo, pro ipſo Glappa ſufficitur.

568. Ceaulinus RexWeſt-Saxonum cumÆthelberto pugnans hunc in fugam agit. Quo ipſo anno Eugenius Rex Scotiæ deceſſit.

569. Glappa Berniciorum Regi defuncto ſuccedit TheodWaldus.

570. Huic vix annum regnanti & mortuo ſuccedit Fretheulfus.

571. Uffa Rex eſt in Eſt-Anglia rerum potitur. S. Columbanus modo in Gallias commigrat, etſi alij multò poſt factum contendant.

572. Hibernia tota fit penè Monachorum, illecta nimirum prodigioſa tot millium Sanctorum vitæ ratione.

573. Magnus ille Aquilonaris Britanniæ Apoſtolus S. Gildas cùm in Gentilium, tum Hæreticorum converſione mirè laborat.

576. Illuſtriſſimum Germaniæ ſydus deſtinat Hibernia S. Rupertum regij ſanguinis virum, monachum lectiſſimum, qui hoc anno Wormatienſium Epiſcopus creatur, & Apoſtolico zelo ſe commendat.

A. C.

577. Fretheulpho Berniciorum Regi mortu ſuccedit Theodoricus.

578. Duorum magnorumRegum morte luctuo ſus annus, Congalli II Scotorum coro na inſigniti, de Eccleſijs optimè meriti & Aurelij Conani, huic apud Britone Vortiperius, illi Aidanus ſucceſſit.

579. Sub hoc ferè tempus poſt Uffam Orienta lium Anglorum Regem, â quo Rege illius provinciæ Uffingæ dicti, Titillu filius imperat.

580. Ceaulinus Weſt - Saxonum Rex multa ca ſtra & loca expugnans potentiam ſuan latè exporrigit.

581. Valedicit mortalibus Vortiperius Rex, cu Malgo ſufficitur, Heros cætera inſignis ſed Sodomiæ ſcelere infamis, & dete ſtandus.

583. Malgo Rex bello fortiſſimus ſex compro vinciales Inſulas ſubigit.

584. Ceaulinus Rex cum Britannis congreſſu vincitur, frater interimitur,

585. Merciorum Regnum exoritur, & primu Rex Creodda ſalutatur.

586. Malgoni extincto, Caretius ſufficitur, Dec inviſus & hominibus, ſub quo Regnun Britanniæ planè concidit, dein Angli dicta.

587. Erckenwino Orientalium Saxonum Reg morte ablato, Sledda filius in Regnun ſuccedit.

588. Æthelfridus Berniciorum Rex ducit Accan filiam Ellæ Regis Deirorum, ex qu

Ean-

A. C.

Eanfridum, Oſwaldum, Oſwinum, Oſſacum, Oſſwidum, Oſam & Offam ſuſcepit.

589. Sleddæ Orientalium Saxonum Regi naſcitur Sebertus, qui dein ſucceſſit.

590. Conſtantinus ex Britonum Rege ſanctus Monachus in Hibernia, inde in Britanniam reverſus Scotis & Pictis prædicat. Ciſſa Orientalium Saxonum Rex abſque hærede moritur, ſuccedit Ceaulinus Rex Occid.

591. Luxovienſe Cœnobium â S. Polumbano conditum nonnulli nunc volunt.

592. S. Columba cogn. Kille Hienſis Abbas Pictorum Scotorumque Apoſtolus, utriuſque Scotiæ Patronus moritur.

593. Illuſtrat miris ſanctitatis radijs Britanniam S. Kentigernus Eugonij III. Scotorum Regis filius, contempto Regno Monachus.

593. Extinguitur Ceaulinus Occidentalium Saxonum Rex, eodemque anno Ella Rex Deirorum, illi Crobricus, huic Eadwinus ſuccedit hic paulo poſt ab Aethelfrido in exilium exactus.

594. Wibbæ Merciorum Regi mortuo ſubſtituitur Cearlus conſanguineus.

595. S. Baithenus Abbas filius Cuanach Hiberniam mirè illuſtrat.

596. S. Auguſtinus cum 40. Monachis collegis ad converſionem Angliæ, â Magno Eccleſiæ Doctore Gregorio Papa mittitur.

597. S. Auguſtinus ex Monacho S. Benedicti primus Anglorum Epiſcopus Ædilbertum

A. C.

Regem,acRegnũ ejus, Chriſto adjungi
598. S.Congellus ter millium MonachorumAb
bas Hiberniæ Regnum fulgoribus San
ctorum implet.
599. Reduvaldo Orientaliũ Anglorum Regi de
functo. Eorpen Waldus ſucceſſor datur
600. S. Fintanus, cognomento Os Pſalmorum
& innumera SS Monachorum multitu
do Scotiam & Hiberniam illuſtrant.
601. Aidanus Scotorum Rex, Sanctorum & ma
ximè S. Colũbæ ope prodigioſa multas
de Pictis & Saxonibus victorias meretur
602. SS.Meldanus & Beonarus Epiſcopi,nec non
Lasreanus & Murus Abbates magnis
meritis Hiberniam devinciunt.
603. Æthelfredus Northumbriæ Rex,prædictio-
ne S.Auguſtini Britones vincit, quod hu-
jus monitis obtemperare noluiſſent.
604. S. Auguſtinus Iuſtum & Mellitum Roffen-
ſem & Londomenſem Epiſcopos con-
ſecrat. Miſſus ab eodem Mellitus in Re-
gnum Orientalium Saxonum,RegemSe-
bertum Eccleſiæ adjungit.
605. Auguſtinus & Socij Monachi in converſio-
ne Regnorum admirabili zelo, grandi la-
bore fatigantur.
606. S. Sillanus, Magiſter cognominatus Ben-
chorenſis cœnobij Abbas, magnis virtu-
tibus & meritis claret.
607. Aidano mortuo ſuccedit Eugenius III.Sco-
torum Rex, eodemque anno Ceolrico
Occid. Saxonum Regi Ceulphus.
608. Ad cœlos evolat primus Anglorum Archi-
epiſcop⁹ S. Auguſtinus cui B.Laurentius
ſuc-

ſucceſſit, alij ſequenti anno tribuunt.

610. Extinguitur Ceulfus Occidentalium Saxonum Rex, ſuccedit Kinegilſus.

611. Mellitus â Laurentio Archiepiſcopo ad Concilium Romanum mittitur, ipſe fidem latè propagat.

612. S. Molibba Epiſcopus Glendalacenſis, ejuſque fratres S S. Conganus, Mobaius & Menochus in Hibernia celebrantur.

613. S. Columbanus Reges Galliarum generoſiſſimè corripit,& Apoſtolico zelo Regnis conſultum cupit. Edilberto & Saberetho Regibus mortuis, ſuccedunt filij idololatræ, jactatur miſerè Anglia.

614. Detumeſcunt fluctus, ipſo Adelvaldo Rege Chriſto manus dante.

615. S.Clodesvidæ Mathenſi ſponſum fugienti velamen capitis â DEO per Angelum mittitur.

616. Pergunt magna induſtria viri Apoſtolici laborare in agro Domini, multaq; millia S.R.Eccleſiæ adjungunt.

617. Congreſſi cruenta pugna AethelfridusNortumbriæ Rex, & Reduvaldus Orientalium Anglorum, illi ab iſto vincitur & in acie cadit.

618. Commendat Monachorum in Anglijs ſucceſſus & Zelum Bonifacius Papa, â quibus hoc anno Edilberga Eduvini Regis, Uxor convertitur.

619. Scotiæ & Hiberniæ tota Sanctorum agmina in Gallias & Germaniam advolant, & contra idololatriam & Hæreſes dimicant.

A. C	
620.	S. Rupertus Juvanienſium Epiſcopus Germaniam mirè demeretur, magnus Bojorum Apoſtolus appellatus, Eugenius III. Rex Scotiæ moritur.
621.	S. Laurentius Dorobernenſis Archiepiſcopus, ad laboris Apoſtolici præmia evolat, cui Mellitus ſuccedit.
622.	Magnus Abbas Columbanus Regum terror & amor extinguitur.
623.	SiWardo Orientalium Saxonū Regi defuncto ſuccedit Sigebertus filius cogn. Parvus, qui cum fratre Seberto â fide deficit.
624.	RedWaldus Orientalium Anglorum Rex moritur, ſuccedit EorpenWaldus.
625.	EadWinus Northumbriæ Rex Edelburgem Æthelberti Regis filiam exambit, cui S. Paulinus, tanquam Angelus pacis adjungitur.
626.	EadWinus de Quichelino Occidentalium Saxonum Rege inſignem triumphum refert precibus S. Paulini Archiepiſcopi.
627.	Idem EadWinus, â Paulino Archiepiſcopo baptizatur, quem mox univerſum Regnū imitatur, etſi initio nonnulli renuerent.
628.	Lindiſſæ provinciam univerſam Chriſti adjungit idem S. Paulinus.
629.	Kinigilſus Occidentalium Saxonum, & Penda Merciorum, Reges graviter confligunt, uterq; autem feſſus pugnando pacem inijt.
630.	Cæleſtibus Syderibus adjungitur inſignis Anglorum Apoſt. S. Juſtus, cui, ex Monacho item, S. Honori⁹ in ſede ſufficitur.
631.	Ingentia nunc merita celebrantur S. Aida-

no

A. C.

no ex Mon. Lindisfarnenſium Epiſcopi.

632. Eorpenwaldus Orientalium Saxonum Rex Chriſto adjungitur. Ferchardus Rex Scotiæ Hæreſi infectus â ſuis captus ſe ipſum conficit.

633. Edwinus ſive Eadwinus Rex cum Cadwalino Britonum Rege acri congreſſus prælio triumphat.

634. Cadwalinus ope Salomonis Armoricę Regis, Pendam Merciorum Regem vincit, hujus autem, fidem dantis, adjutorio Eadwinum aggreſſus magna clade ipſum proſternit, & occidit.

635 Oſrico quoque Eadwini filio, qui in Regnum ſucceſſerat, occiſo, S. Oſwaldus coronatus, inſigniq; victoria exorato Numine potitur. Ipſo anno Kinigilſus *Rex* baptizatur, â S Birino converſus.

636. Sigebertus Orientalium Saxonum *Rex* ſalutatur, qui & Chriſtianam Religionem, & litterarum ſtudia inſigniter promovit.

637. Pergit Apoſtolico multos ad gremium adjungere S. Birinus.

638. S. Ebba Abbatiſſa Northumbriæ Regis filia, nares & labrum abſcindit, ne â Gentilib⁹ Cænobium invadentibus ejûs Virginitas periculum pateretur, cujus exemplum moniales imitatæ omnes trucidantur.

640. Eadbaldus Cantiorum Rex moritur, poſt quem Ercombertus imperat, primus toto Regno idola deſtruens.

641. Earcongotha Ercomberti Regis filia, Monaſticen in Monaſterio Brigenſi profeſſa, admirabili effulget vitæ ſanctitate.

A. C.

642. Æternum Sancti Regis exemplar S. Oſvvaldus, non Regem ſolum ſed Apoſtolum agit, quem maximi ipſe S. Aidanus Epiſc. facit.

643. Supremus hic annus Kinigilſo regi fuit cum 32. annis regnaſſet, cui in regnum ſucceſſit Kivvalcus filius.

644. Magnus ille rex Oſvvaldus, Anglis, Scotis, Pictis & Britannis feliciter dominatus contra Pendam Merciorum regem fortiter occumbit, multis dein miraculis â Numine honoratus.

645. Oſvvaldo ſuccedit frater Oſvvius, quo ipſo anno Oſvvinus rex verè ſanctus Deirorum throno poſt patrem Oſrium, ſublimatur. Penda Kinevvalcum occident. Saxonum regem, regno ejicit.

646. Kinevvalcus regnum ſuum potenter recuperat. Moritur S. Paulinus roffenſis Epiſcopus vir verè Apoſtolicus.

647. In Hibernia admirandis meritis & vitæ ſanctitate claret S. Furſcus, & ingens Sanctorum Monachorum multitudo. Donaldus rex Scotiæ dum piſcatur mergitur.

648. Inſigne iterum Sancti regis exemplar Britanniam exornat. S. Oſvvinus, Princeps per omnia admirandus, Zelator honeſti egregius.

649. Sigebertus rex Orientalium Saxonum ad fidem opera Oſvvij regis convertitur. SS. Fiacrius & Syra Donaldi regis Scotiæ frater & ſoror clarent.

650. Peada Pendæ regis filius â Patre

rex

A. C.

Rex declaratus, ducta filia Oſwij Regis, Chriſtiana ſacra amplectitur.

651. S. Oſwinus Rex proditoriè occiditur, poſt quem paulo poſt Sol Britanniæ S. Aidanus ex Monacho Lindisfernenſium Pontifex extinguitur.

652. Oſvvino ſuccedit Oidvvald' OſvvaldiRegis filius, Egricum Anglorum Orientalium Regem bello vincit Rex Penda,& in acie interimit.

653. S. Oſitha monialis Fritevvaldi Regis filia, Pendæ neptis ab irruentibus Danis Martyrio coronatur.

654. Penda Rex Annam Orientalium Saxonum Regem bello petit, ipſumque cum toto exercitu profligat, ſuccedente in Regnum Æthelberto fratre, S. Foillan. Philtani Hiberniæ Regis filius Martyrio coronatur.

655. Oſvvius Rex voto facto, de filia ſua Numini in cucullo conſecranda memorabili victoria Pendam Regem triumphat & interficit.

656. Ermenburga Regina percellit Angliam exemplo contemptæ Regiæ dignitatis, exorata mariti licentia, Monaſticē profeſſa.

657. Penda Rex optimus feſto Paſchatis, ſcelere uxoris proditoriè occiditur ſuccedit Vulfherus filius.

658. Kinevvalcus Rex Occident. Saxonum, Britonibus ſubeſſe recuſat Regnumq; in libertatem aſſerit.

659. S. Finanus Lindisfarnenſ. Epiſc. converſione gentium illuſtriſſimus ſecundum Annales Hiberniæ ad cælos evocatur.

A. C.

660. S. Tomeanus Archiepiſc. Ardmachanus Hiberniæ primus poſt inſignia merita, mortalitatem exuit.

661. Vulfherus Merciorum Rex rebellantem Kiniwalcum Regem Weſt-Saxonum fugat, terramq; ejus ſpoliat; Auſtralium item Saxonum Regem Ætelwaldum ſubjugatum Chriſto lucratur.

662. Vectam inſulam â ſe armis ſubactam idem Rex Vulfherus ad fidem aggregat.

663. Conventus Strenchhalcenſis ſuper Paſchatis celebratione, quo concluſum, in hoc Romanam Eccleſiam, tanquam matrem omnium attendendam.

664. Ferchardus II. Scotorum Rex vir ſceleratus, inter venandum â lupo vulneratus, longa dein tabe conſumptus, pœnitens deniq;, moritur. Extinguitur eodem anno Ercombertus Rex Cantiæ, ſuccedit Egbertus filius.

665. Ingens peſtilentia per Britanniam, cujus horrore, homines gregatim ſe in mare præcipites dedere, ut mortem adeo acerbam præverterent.

666. S. Cuthbertus ex Lindisfarnenſi Epiſcopo, Meilroſenſis Monachus, Apoſtolico Zelo multos â beſtiali vita avocat, fidem propagat.

667. Pergit latè graſſari peſtilens lues, & per Northumbriam validè graſſatur, qua etiam S. Fechinus Abbas celeberrimus in Hibernia extinguitur.

668. Magnus ille & meritiſſimus Ceadda vir Apoſtolicus fit Merciorum Epiſc.

Theo-

A. C.

669. Theodori Archiepiſcopi Cantuarienſis & Hadriani Abbatis opera & merito ſtudia litterarum in Anglia efflorеſcunt.

670. Oſwius Northumbriæ Rex Magnificus, ſenio confect⁹ & morbo deceſſit, pro quo Egfridus filius imperat.

671. Sebba Rex Orientalium Saxonum Regno relicto, in cucullo exſplendeſcit.

672. Kiniwalco Rege mortuo, Sexburga Uxor imperat, ſed expellitur.

673. Magno fructu Concilium Herefordiæ celebrat S Theodorus Archiepiſc.

675. Ingentibus ſe meritis commendat S. Erckenwaldus Londonienſis Epiſc.

676. Cadwalinus RexBritonum moritur, anno Regni 48. ſuccedit Cadwalla filius. Obijt eodem anno Vulfherus Rex Merciorum, ſuccedit frater ejus Æthelredus, ſed & Eaſcuvinus *R.* Occid. Saxonum extinguitur.

677. S. Wereburga Vulfheri nuper defuncti filia Monaſticen profitetur, & mira vitæ ſanctitate exſplendeſcit.

678. S. Wilfridus Eboracenſis Epiſcopus à Rege Egfrido, ſede dejectus in Friſiam occurrit, & Apoſtolico labore Friſios Chriſto adjungit.

679. Cælis immigrat B. Ætheldreda Annæ Orientalium Anglorum Regis filia, Tonberti Girviorum Principis, dein Egfridi Regis uxor, Virgo tamen incorrupta, *Monialis* Coludesbergenſis. Egfridus Nortumbriæ *Rex*, & Æthelredus Merciorum acriter congrediunt.

A. C.

680. Præclarè Regnis conſulit S Theodorus Archiepiſcopus Concilio celebrato. Moritur Sanct. Hilda Abbatiſſa Regij generis gemma.

682. Kentvvinus Occid. Sax. Rex Britanniam feliciter armis infeſtat.

683. Sigherus Orient. Sax. Rex moritur, Collega ejus Sebba dein ſolo regnante.

684. Malduinus Scotorum Rex, heros egregius, Uxoris ſcelere ob ſuſpicionem pellicatus ſtrangulatur. Egfridus Rex miſſo exercitu contra Hibernos cum nec ſacris abſtineret, paulo poſt plectitur.

685. Egfridus Nortumbriæ Rex dum contra Pictos ducit exercitus â fugam ſimulantibus in anguſtias montium ſeductus cum ſuis perit, ſucceſſit in Regno ejus frater Ælfridus.

686. S Cuthbertus reſignato Pontificatu, Monaſticis ſe exercitijs ad mortem præparat & ſanctè defungitur.

687. Eadricus Rex moritur Ceadvvalla quam primum Regnum invadente. Idem hoc anno Vectam occupat, & Ethelvvaldum Auſtralium Saxonum Regem interficit, ab hujus paulo poſt Ducibus ejectus.

688. Eugenio V. Scotorum Rege mortuo, regnat Amber Keletus, Ceadvvalla ſcelerum pœnitens Regno ſe abdicat.

689. Ceadvvalla Romam profectus ibidem baptizatur, & albatus etiamnum correptus morbo, Divo Benedicto ſe devovens in cucullo moritur.

690. Ceadvvallæ in Regno Inas ſucceſſit & an-

nis

A. C.

nis 37. præfuit. *M*agnus ille S. Theodorus Cantuar. Archiepiſc. Litterariæ rei per Angliam promotor,eodemq; anno Ælſ-vvaldus Orient.Angl.Rex moritur.

691. Summo Germaniæ Galliæq; emolumento S. Willebrordus multarum deinceps Gentium Apoſtolus ex Anglia in Galliam occurrit.

692. Witredus & Sivvardus Cantiæ Reges contra invaſores fortiter agunt.

693. Inas *R*ex occident. Saxonum contra Wi-thredum *C*antiæ Reg. magno cum exercitu movens,ab hoc pecunia avertitur.

695. Evvaldi duo fratres,Monachi è Britannia ad convertendos Germanos profecti, Apoſtolatum ſuum Martyrio conſecrant.

696. Oſtrica Regina Merciorum Æthelredi *R*egis vidua Egfridi Regis Northumbriæ filia,infando ſubditorum ſcelere perimitur.

697. Magnus revera German. Apoſtolus S. Willibrordus, ad Converſionem Friſiorum mittitur,& præclarè meretur.

698. Corpus S. Cuthberti incorruptum reperitur.

699. S. Colmannus Abbas Lannenſis in Hibernia celeberrimus moritur, Amber Kelethus Scotiæ Rex contra Pictos movens in caſtris ſagitta perit.

700. Brithricus Northumbrorum Comes dum Egberti regis ſui mortem ulciſci parat, compenſante vindictam Numine à Pictis occiditur.

701. S. Adamannus Abb. ſanctitate & eruditione clariſ-

A. C.

clariſſimus, magnó cum merito, Hibernos ad obſervantiam Paſchatis ex more *R*om. Eccleſiæ pertrahit.

702. S. Colmannus Epiſcopus Liſmorenſis potens verbo & opere ſancto fine decedit.

703. Magnorum meritorum Vir S. Benedictus Biſcopius Abbas Anglicus ad præmium æternitatis vocatur, alter Ordinis in Anglia Reſtitutor.

704. Memorabili contempti pulcherrimi *R*egni exemplo Edilredus *M*erciorum Rex, Monachum profitetur, cum 31. annis imperaſſet.

705. Ælfridus Northumbriæ *R*ex moritur, Kinredo ſuccedente.

706. Admirandus Britannijs non ſolum, ſed orbi Chriſtiano S Guthlacus, Monachus Rependonienſis, magnis prodigijs effulget.

707. SS. Kineſdrida & Kineſwitha Regis Æthelredi ſorores in cucullo mirè ſe probant, & ſanctitate florent.

708. Ina Occidentalium Saxonum Rex cum Gerente *W*allenſium *R*ege congreſſus, poſt cruentum certamen Victoriam obtinet, multa præda ditatus.

709. S. Aldelmus Schireburnenſis ex Abbate Epiſcopus, de Britannia optimè meritus, quam â gravi vendicarat Schiſmate, extinguitur.

710. Kinredus Merciorum Rex optimus Monaſticen profitetur, ſuccedit in Regnum Ceolredus. Idem propoſitum Offa Rex Orientalium Saxonum juvenis generoſiſſimus, etiam ſponſa relicta aſſequitur.

San-

A C.

711. Sanctum & Magnum Wibfridum Eboracenſem Epiſcopum, alij hoc anno, alij biennio ante extinctum volunt, qui à Beda mirè laudatur.

712. In Germania SS. Werinfridus, Willeicus & Achatius Angli, imo verius Angeli, ſimulque Apoſtoli, verbum DEI latè propagant.

713. Alfredus Northumbriæ Rex in Mailroſenſi Cænobio fit Monachus.

714. Hollandis & Kenemarijs prædicat ingenti fructu S. Adalbertus Edilwaldi Regis Deirorum filius Epternacenſis Monach'.

715. S. Suitpertus magna Hibernorum gloria, de Germanis Apoſtolico Zelo & fructu æternum meretur.

716. Eugenius VII. Scotorum Rex Religioſus, doctus & pacificus moritur. Ina contra Ceobredum Merciorum Regem, æquo ferè Marte præliatur.

717. Oſredus Northumbriæ Rex in prælio occumbit, ſuccedit Kenredus.

718. Magnum illud Angliæ ſimulque Germaniæ Jubar S. Bonifacius ad Apoſtolicum prædicandi munus à Gregorio Papa in Teutoniam mittitur.

719. Moriuntur hoc anno Ceolredus Merciorum & Kenredus Northumbiorum Reges, illi Æthelbaldus, huic Oſricus ſuccedit.

720. Ingilſus frater Inæ Regis diem claudit extremum.

722. Ina Rex Eadbertum Sudſexiæ Regem in prælio interficit, Withredo Cantuariæ Regi mortuo, Æthelbertus filius ſuccedit.

Ful-

A. C.	
723.	Fulminis inſtar disjicit ac diſſipat Idololatriam S. Bonifacius.
724.	Ingens Sanctorum Monachorum copia Hiberniam implet, è quibus inſignes Coloniæ in Galliam atque Germaniam mittuntur.
725.	Venerabilis Beda, hoc anno Hiſtoriam Anglorum inchoat.
726.	Thobias Roffenſis ex monacho Epiſcopus, vir magnorum meritorum moritur.
727.	Ina Rex glorioſus & felix, contempto quod diu adminiſtraverat feliciter Regno, Monaſticen profitetur, alijs 740. ſuccedit Æthelhardus.
728.	Orbem fama meritorum, & radijs ſanctitatis implet Venerabilis Beda Presbyter, Monachus Wirenſis.
730.	Oſulcuo Northumbriæ Rex cognatorum exempla imitatus, & ipſe Numini ſe devovens Regnum deſerit, & Ceolulpho relinquit.
732.	Mordacus Scot. Rex, Princ. Juſtitiæ, Religionis & pacis amantiſſimus vita excedit, cui Ethfinus ſufficitur.
733.	Immortalibus ſe meritis commendat S. Bonifacius Germanorum Apoſtolus. Ceolulphus Rex captus, attondetur & in Regnum remittitur.
734.	Æthelbaldus Merciorum Rex, Sommertonenſi caſtro expugnato, imperium latè propagat, & deinceps multis Regibus imperat.
735.	Ceolulphus Regno redditus proſperè regnat, & vitia eradicat.

Regina

A. C.

738. Regina Occidentalium Saxonum, & nobiliſſimi quivis Anglorum turmatim Romam confluunt, S.Petrum ejuſque Vicarium venerati.

739. Æthelhardus Occidentalium Saxon. Rex vita defungitur, Cuthredo fratre in Regnum ſuffecto. Ceolulphus Monachum induit.

740. Gentiles non ſolum ab Idololatria liberat S.Bonifacius, ſed & Hæreſes varias profligat.

741. Æthelbaldus Merciorum Rex cum Cuthredo Weſt-Saxonum Rege, ſæpius varia fortuna præliatur.

743. Iterum diverſas Hæreſes â Germania avertit S.Bonifacius.

744. Æthelbaldus Merciorum, & Cuthredus Weſt-Saxon. Reges Britones affligunt.

745. S.Bonifacius æterna Angliæ gloria primus Germaniæ Primas deſignatur.

746. Memorabilis hic annus multorum & Illuſtr. in Hibern. Sanctor. S. Nuadi, S.Furſæi Abbatum, & plurimorum aliorum.

748. Ethfinus Scotor. Rex egregia virtute Princeps Regnum magna gubernat providentia, ſuis charus, formidandus hoſtibus, Amicis gratioſus.

749. Eadbertus Cantuar. Rex, & Æthelwoldus Oriental. Anglorum moriuntur. Kinericus Occidental. Rex Saxonum occiditur.

750. Eadbertus Nortumb. Rex Baſilicam S. Petri Lindesfarnenſem obſidens Kinevvulfum Epiſcopum in vincula rapit.

751. Cuthredus Weſt-Saxonum Rex, de Ethelhuno

A. C.

huno Duce refert victoriam.

752. Idem de eodem ejuſque Rege Æthelbaldo memorabili prælio triumphat.

753. *Ma*gnus Germanorum Apoſtolus Bonifacius Martyrio coronatur.

755. Iterum congreſſi ſupra dicti Reges, Æthelbaldo in acie interfecto.

756. Guthredus Rex Victorioſus moritur ſuccedente in Regnum Sigeberto, qui cum petulantiſſime dominaretur, dejectus â Subulco quodam occiſus eſt.

757. Eadbertus Rex Nortumbriæ Regno ſponte relicto Monachum profitetur.

758. Beornredus *M*erciorum Rex ob crudelitatem â ſuis exauctoratur, & Offa regio genere juvenis inauguratur, rebus dein geſtis celeberrimus.

759. Æthelwaldus Nortumbriæ Rex confligens cum Oſwino Duce ipſum interficit.

760. S. Patto oriundus ex Hibernia, Verdenſis Epiſcopus, vir Apoſtolicus moritur.

761. S. Egbertus ex Monacho Eboracenſis Archiepiſcopus Magni Alcuini Magiſter ad præmia æternitatis vocatur, promotor rei litterariæ ſingularis.

762. Ethfinus Scotorum Rex laudatiſſimus moritur, cui Eugenius VIII. ſubrogatur. Æthelberto quoque Doubornenſi Regi extincto Eadbertus ſufficitur.

763. Optimum initio Regem agit Eugenius, & Donaldum Tyrannum Gallovidiæ incumbentem, aliquot prælijs opprimit captumq; ſupremo ſupplicio afficit.

Orbem

A. C.

764. Orbem fama & meritis implent SS. Ven. Beda & Magnus Alcuinus.

765. Eugenius Scotorum Rex in omnem libidinem effuſiſſimus, ſuiſque omnibus intolerabilis, in publico procerum conventu omnibus conſentientibus confoſſus perit, corpuſq; in cloacam abjiciendum decernitur, ſed Majorum reſpectu ſepelitur.

766. Sub hunc ferè annum, etſi ſummopere varient auctores mors Venerabilis Bedæ videtur referenda, quem Solis nomine non nemo celebravit.

768. Ferguſius III. Scotorum Rex totus ingluviei deditus, ab uxore ob pellicatum noctu ſtrangulatur. S. Egbertus S. Eadbertus ex Rege Nortumbriæ monachus obijt.

769. Cataracta civitas à Beornredo nuper Merciorum Rege exauctorato incendio abſumitur, ipſomet non multo poſt incendio pereunte.

770. Ingens Sanctorum Monachorum copia in Hibernia Scotia atque Anglia magnis ſe meritis & exemplis commendat.

771. Offa Merciorum Rex bellator robuſtiſſimus totam ferè Angliam armis ſubigit, & ſupra omnes ante ſe Reges Regnum exporrigit.

773. Ealdredus Nortumbriæ Rex vita excedit, poſt quem Æthelredus imperat. Offa Rex Kentenſes ſanguinolento prælio vincit & ſubjicit.

775. Offa Rex Carolum Magnum Galliarum Regem ſibi Amicum reddit.

Germa-

A. C.

776. Germanias demerentur immortalibus meritis SS. Wilibaldus, Wunibaldus & Walpurga, S. Richardi Anglorum Regis liberi.

777. Solvathius Scotorum Rex, etſi lectulo plerumq; ob podagram affixus, magna tamen prudentia, motus quoscunque reprimit, populos regit.

778. Æthelredus Northumbriæ Rex, Ducibus Regni contra ipſum inſurgentibus fuga ſe abripit, contra quem Alfwoldus Rex ſalutatur.

779. Offa Rex cum Kinculpho Occident. Saxonum Rege congreſſus, graviter attritum in fugam cogit.

780. Æthelredus Rex exauctoratus, ad Kinothum Pictorum Regem fugiens, illic obijt.

781. Principes Northumbriæ quendam Regni conſulem plus æquo ſævientem in proprijs ædibus exurunt. Moritur S. Willibaldus Angl. Regis filius.

782. S. Colga filius Crunmail Abbas Luſcanenſis in Hibernia, ſanctè obijt.

784. S. Virgilius Carinthiæ Apoſtolus Epiſc. Salisburg. natione Hibernus moritur.

785. S. Sedulius Dublinienſis Epiſc. ad præmia æterna evolat.

786. Kinculphus Occident. Saxonum Rex bellicoſus in ædibus quibuſdam circumventus â Kinchardo Principe occiditur, hic paulo poſt & ipſe mactatur.

787. Solvathius Scotor. Rex prudentiſſimus extinguitur Achaio ſuccedente. Kinculpho ſuccedit Brictricus filius.

Con-

A. C.

789. Concilio Chaltutenſi, Adriano Papa concitante, rebus fidei in Anglia conſulitur, qua ipſa occaſione Offa Rex Egfridum filium fecit coronari, Alfwaldus Northumbriæ Rex â Patricio quodam miſerabiliter occiditur.

790. Alfwaldo ſuccedit inRegnum OſredusAlcredi filius. Cruces in veſtibus in Anglia apparent, plagam oppreſſionis Danicæ portendentes.

791. Brithricus Occidental. Saxonum Rex Offæ Regis filiam ducit.

792. OſredusRex dolo ſuorum periclitatus dum fuga ſibi conſulit Æthelredus. Mollonis filius ſubſtituitur, dum autem recipere conatur Regnum capitur & occiditur.

793. Æthelredus Rex Northumbriæ Ælfredam ducit,RegisOffæ filiam.OffæRegisUxor Æthelbertum filiumÆthelredi hoſpitem clam mactari jubet.

794. Offa Rex monitus ab Angelo S. Albanum elevari curat.

795. Iterum portentoſa in cælis ſigna Danorum incurſiones annunciant.

796. Sigar Dux, qui Alfwoldum Regem peremerat,digno perit cruciatu.

797. EthelredusRex ſuper inducit conjugi aliam, paulo poſt â ſuis interfect.ſuccedit Oſred⁹ ſed poſt 25.dies moritur,huicEardulphus ſubſtituitur, moritur eod. an. potentiſſimus Rex Offa, filio Egfrido ſuccedente.

798. Kinulphus Mercior.Rex Cantiam invadens Eadbertum Regem captivum trahit, ſed paulo poſt dimittit.

S.Alck-

A. C.

799. S. Alckmundus Northumbriæ Rex Martyrio coronatur.

800. Dani Angliam infeſtant & miſerè omnia populantur.

802. Brithricus Occidentalium Saxonum Rex veneno guſtato quod Regina alteri alicui paraverat, extinguitur, ſuccedit Egbertus.

805. Æthelhardus Cantuarienſis Archiepiſcopus moritur, ætatis ſuæ gloria, & Cathedræ ſuæ reſtitutor.

807. Cuthredus Cantuariorum Rex morte abripitur, poſt quem Baldredus regnat.

808. Alfwoldus contra Eardulfum Northumbriæ Regem movens, ipſum Regno ejicit, eoq; biennium potitur.

809. Egbertus Occidental. Saxonum Rex Cornubiam armis ſubjicit.

810. Alfwoldus Northumbriæ Rex vita excedit, ſufficitur Eandredus, Egbertus Rex Aquilonarem Britanniam ſuo imperio ſubjicit.

811. Pergit idem latius ſe exporrigere, & ab Aquilone ad meridiem uſque omnia igne & ferro vaſtare.

813. Eruditionis & ſanctitatis fulgoribus Europam implet B. Claudius Clemens monachus Hibernus, Pariſienſis Univerſitatis Fundator.

816. Achaius Scotiæ Rex magnis ſe Virtutibus commendat, felix in omni vita, idemque primus, qui fœdus cum Gallis inierat, & cum Carolo Imp.

817. Sanct. Ænguſſius Hagiographus, Abbas & Epi-

A. C.

& Epiſcopus Hibernus claret.

818. Memorabili felicitate S. Notburga novem gemellorum mater Hiberna, Germaniam ſanctitatis radijs illuſtrat.

819. Achajus Scotorum Rex feliciſſimus magno omnium luctu extinguitur, cui Congallus Dongalli filius Eugenij VII. nepos ſufficitur.

821. Kenulpho Merciorum Regi defuncto ſuccedit Kenelmus filius, Sanctus juvenis quem ſoror Regis Quendrida Septuennē creditum educavit, ac dein regnandi libidine dicta, in nemore quodam obtruncari fecit.

822. Impia Quendrida ulciſcente Numine luit parricidium, dum innocentis repertum corpus ſiccis intueretur oculis, his illico è capite, ceu violenter extractis decidentibus.

823. Cæolulphus Regno pulſus Bernulphum habet ſucceſſorem.

825. Bernulphum Regem Egbertus Occid. Sax. Rex bello cruentiſſimo vincit.

826. Bernulphus Merciorum Rex tanquam alieni Regni uſurpator occiditur.

827. Egbertus Rex Occid. Sax miſſo cum exercitu Ethelulpho filio pulſo Baldredo Regnum Cantiæ cum Suthſexia occupat.

828. Idem Egbertus Ludicanum Merciorum interficit, ſucceſſoremque ejus Wilafum, mox etiam Shwithredum Orient. Sax, Regem Regno ejicit.

829. Idem ſubactis jam omnibus Occid. Saxonū Regnis, contra Eandredum Northum-

A. C

briæ Regem movens, vectigalem ſibi facit.

830. Dongallus Scotonum Rex prudentiſſimus dum contra Pictos pro Alpino legitimo hærede movet, in trajectu Speiæ amnis rapidiſſimi mergitur. Egbertus in Walliam movens ipſam cum Regibus deditione ultronea occupat.

831. Alpinus Pictorum hæres Dongallo etiam apud Scotos ſuccedit, magnumq; belli apparatum cogit Pictis edomandis.

833. Dani rurſum 35. navium claſſe Angliam infeſtant & ſpolient.

834. Egbertus Rex huc uſq; victorioſus, ingenti cum exercitu Danos aggreſſus, multos ſuorum perdit, hoſtibus prævalentibus.

835. Victor aliquoties Scotiæ Rex Alpinus, captus deniq; â Pictis decapitatur. Walliæ populi cum Danis contra Egbertum juncti, grandi prælio victi & fugati ſunt.

836. Idem Egbertus novum Danorum ſupervenientes exercitum, memorabili victoria contrucidat,&in fugam prçcipites cogit.

837. Supremus hic annus Egberto Regi fuit, Æthelulfo filio ſuccedente.

838. Dani rurſum 33. navium claſſe in Angliam vecti ab Ulfvvardo Comite, multis millibus cæſis fugati ſunt. Nec multo poſt alia ſuperveniente claſſe Æthelhelmus Dux rem fortiter agit, demum incautior occiditur.

839. Dani magis ac magis invaleſcunt, dum fraus & proditio apud Anglos cum aliis ſceleribus invaleſcerent, Hereberto â

ſuis

A. C.

ſuis deſerto & occiſo.

840. Eandredus Northumbriæ Rex vivere deſinit Aethelredo filio ſuccedet.

841. Dani per Cantiam & Eſt-Angliam dirimè graſſantur.

842. Profundius in viſcera Angliæ ſęviunt Dani, & multa mortalium millia, Doroverniæ, Londinij & paſſim contrucidant.

843. S. Nuadus filius Segeni in Hibernia, Martyrio coronatur.

844. Æthelulphus Weſt-Saxonum Rex cum Danis congreſſus vincitur. Æthelredus autem Northumbriæ Rex Regno ejicitur, & Readvulphus ſufficitur, qui mox contra Danos occumbit, & Æthelredus reſtituitur.

845. Earnulfus & Oſnicus Duces, è Danis victoriam referunt.

846. Æthelſtanus Epiſcopus cum Alchero ConſuleClaſſemDanicam armis tentans,novē majores naves debellat, reliquas fugat.

847. Celeberrimus ille & ſanctiſſimus Patricius Ardmachanus Hibernus floret.

848. Æthelberto Northumbriæ Rege interfecto Osbertus ſceptrum meretur.

849. Berthferus Berthulfi Regis Merciorum filius cognatum ſuum B. Wlſtanum injuſte peremit, columna lucis per 30. dies, è loco cædis in cœlum porrecto.

851. Berthulphus Rex contra Danos occurrens, fugatur, quos paulo poſt Rex Weſt-Saxonum Æthelulphus memorabili clade feliciter profligat.

852. Berthulphus Merciorum Rex defungitur,

A. C.

pro quo Buthredus imperat.

853. Ethelulfus WeſtSaxonum & Beornredus Merciorum Reges Mediterraneos Britones bello vincerunt, ſibiq; ſubjecerunt.

854. Æthelulphus Rex decimam Regni partem Deo & B. M. V. offert, ac dein Romam profectus, in reditu Juditham Carol. Gall Regis filiam ducit.

855. Kennethus cognomento Magnus Scotorum Rex moritur, cum Regni alter fuiſſet reſtitutor, Pictis toto Regno ejectis. Eadmundus Orient. Anglorum Rex, pro meritis eligitur, etſi multũ reluctaretur.

857. Æthelulphus WeſtSaxonum Rex religioſiſſimus moritur, cujus filius ſceleratiſſimus Æthelbaldus, mox novercam Juditham conjugem rapit.

859. Nunc tandem pœnitens Æthelbaldus, novercam dimittit, Regnumque deinceps multa cum laude gubernat.

860. Dongallus IV. optimo fratri, nequiſſimus ipſe ſuccedens, cum Regnum annis ferè ſex verius deſtruxiſſet quam gubernaſſet, conjectus â ſuis in carcerem, ſeipſum interimit.

861. Æthelbaldus WeſtSaxonum Rex immatura morte decedit, poſt quam frater ejus Æthelbertus regio throno ſublimatur.

862. Magnum Angliæ jubar S Swithunus Ventanus Epiſcopus cælo infertur.

863. Dani ſimulata pace in Thaneta inſula cum Inſulanis amicè pacti nocte erumpentes è caſtris Cantiam Orientalem depopulati aufugiunt.

Ingens

. C.

64. Ingens ſanctorum Monachorum multitudo Regnum Hiberniæ demeretur.

866. Æthelberto Rege WeſtSaxonum mortuo, Æthelredus frater rerum potitur.

867. Northumbri Osbertum Regem ſuum dejiciunt. Ellam creant, verum ſupervenientibus Danis, hi reconciliati, dum hoſti occurrunt, uterque occumbunt. Succedit in Regnum Egbertus quidam Anglicus ſub poteſtate Danorum.

868. Burchredus Merciorum & Ælfredus coacto exercitu, Danos concluſos paciſci ad tempus cogunt, cum eoſdem expugnare diffiderent.

869. Dani Northumbriam invadunt, totamque illic hyemem commorantur.

870. Innumera multitudo Danorum Scotiam invadit, cædibus omnia miſcentes, quo nũc anno S. Eblam Abbatiſſ. cũ ſuis Virginib⁹ naribus & labro detruncatis Virginitatẽ conſervaſſe volunt ac dein combuſtas. S. Eadmundus Rex pro patria, & Religione Martyr occumbit.

871. Eſt-Anglia peſſumdata Weſt-Saxon. invadunt Dani, quibuſcũ congreſſi Æthelredus Rex cũ fratre Ælfredo inſigni victoria potitus eſt, duobus eorũ Regibus cæſis. Moritur paulo poſt Rex & frater ſuccedit.

872. Northumbri Regem Egbertum exauctorant, quem Buthredus Rex Merciorum amiciſſimè recipit.

873. Egbertus Rex exul moritur Ricſio ſuffecto, Danis Northumbrorum nequitiam hoc ipſo anno graviter plectentibus.

A. C.

874. Invadunt denuo Scotiam Dani Picti eos vocantibus contra quos progreſſus optimus, Rex Conſtantinus, victus, captus & ſecuri percuſſus eſt. Burthredus Merciorum Rex ab ijſdem expulſus Romæ moritur, Regnum Danis tenentibus.

875. Ethus poſt Conſtantinum fratrem Scotis, nec ultra annum præfuit, homo nihili, in carcerem ideo conjectus perijt. Dani in Anglia ſæviunt.

876. Haldenus Danorum Rex Northumbriam occupat, Ricſio Rege inde morbum contrahente & moriente, cui Egbertus ſucceſſit.

877. Ælfredus Rex Danos mari prohibendos cenſens facile triumphat.

878. Ælfredi Regis exercitus tres Reges ſeu Duces Danorum profligat. ſed hi recollecti duce Gytrone Rege. Ælfredum in fugam agunt, qui ſuaſu SS. Neothi & Cuthberti denuo congreſſus Victor eſt, Gytro autem convertitur.

879. Gytro Danorum nuper Sex, factus Chriſtanus Eſtangliam incolit.

880. Iterum ingenti multitudine Dani Angliam occupant & vaſtant.

881 Ælfredus Rex congreſſus cum Danis multa millia profligat.

882. S. Cuthbertus Eadredo Abbati apparens, Cuthredum captivum apud viduam quandam Danam liberari jubet, & provinciæ Regem creari.

883. B Joannes Scotus mira eruditione Orbem Chriſtianum percellit.

Claſ-

A. C.

884. Claſſis Ælfredi Regis claſſem Danorum vincit, ab his poſtea ſomno oppreſſa haud leviter lacerata.

885. Ælfredus contra Danos aliosq; hoſtes conſilio & armis prævalens, late regnum exporrigit, toti Europa admirationi.

886. Ælfredus *R*ex poſt multas populorum ſtrages Londonium obſidet quam deditione accipiens reſtaurat, ad quē illuc omnes Principes Angliæ confluunt, obtinetq; primus ipſe univerſæ AngliæMonarchiā.

887. Haſtingus Danus aliquamdiu maritima pervagatus expaveſcens ſuper fortuna Ælfredi *R*egis, in Gallias ſe vertit.

888. Ælfredus ut gratias Numini referret, nobiliſſima Monaſteria & Baſilicas honori Numinis erigit.

889. Non contentus *R*ex Angliæ Eccleſijs benefacere magnos theſauros Romam mittit.

890. Gytro Danus, Ælfredi dono Orientalium Saxonum Rex moritur Æthelſuita Ælfredi ſoror, Merciorum Regis vidua in cucullo moritur.

891. Optimis Legibꝰ Angliȩ conſulit Rex Ælfridꝰ.

893. Gregorius Scotorum Rex, merito Magni cognomen adeptus, Danis alijsq; hoſtibus ſæpe victis, & Hibernia ſubacta glorioſus moritur.

894. Dani rurſum infeſti Angliæ, ab Ælfredo Rege feliciter cæduntur.

895. Iterum congreatos hoſtes & extrema tentantes idem, cædit & fugat.

896. Danos denuo prope Longonium vincit, eorumq; naves incendit.

A. C.

898. Ælfradus Danis deviɛtis Præfeɛtos & Duces quibuſque locis aſſignat, omniaque adverſum inſultus hoſtium communit.

899. S. Corpreus Epiſcopus Cluanenſis magnis meritis illuſter. obijt.

900. Ælfredus Monarcha Angliæ, temporale Regnum æterno commutat, 5. Cal. Novembr. ſepultus in Monaſterio Novo, quod ipſe fundaverat.

901. Eadwardus poſt patrem Ælfredum Regnans, Regni fines dilatat.

902. Æthelwaldus patruelis Regis, ſpe Regnum devorans Danis jungitur, â Rege tamen, non ſine multo ſanguine vincitur & in acie cadit.

903. Donaldus Scotorum Rex multo nomine celebrandus, cum pro æquitate in factionum Duces animadvertiſſet, non ſine veneni ſuſpicione moritur.

904. S. Grimbaldus Magiſter quondam Ælredi, meritis maximis ſe commendans pergit ad præmia.

905. Concilium ſolemne in regione Weſt-Saxonum celebratur, & Eccleſijs Angliæ, ac fidelium utilitati proſpicitur.

907. Eadwardus rex Danorum reliquias toto regno exſcindit, diverſosq; reges in deditionem accipit.

909. Eadvvardus rex miſſo exercitu Danos in Northumbria opprimit.

910. S. Oſvvaldi regis & Martyris corpus è Bardeneia ſolemni pompa in Merciam tranſfertur.

911. Eadvvardus invadentes Merciam Danos,

gravi

A. C.

gravi clade atterit, duoſque eorumdem Reges, cum multis proceribus in acie interimit.

912. Æthelredus Merciorum Regulus Ælfredi quondam Regis affinis moritur, vidua deinceps Elfleda Mercijs imperante.

914. Dani prope Lincolniam & Herefordiam magna ſtrage fuſi.

915. Dum Herevordenſem, Wigornienſem, & Glovernenſem provinciam vaſtant Dani, oppreſſi â Rege pleriq; occumbunt.

917. Totus in monitionibus toto Regno exſtruendis Eadvvardus verſatur.

918. Multis victorijs illuſter annus, quibus Eadvvardus, & Regina Elfleda Danorum diverſos exercitus profligarunt.

919. Elfleda Merciorum Regina, relicta unica filia, religioſiſſimè vita defungitur.

921. Scotiæ Rex Conſtantinus, ſed & Reginaldus Danus Northumbriæ Rex odijque cum Eadvvardo confæderantur.

922. Æthelvvardus Eadvvardi Regis frater moritur. Regnum Angliæ paſſim communitur.

924. Hoc tandem anno glorioſiſſimus Rex, & Monarcha Angliæ Eadvvardus moritur. Succedit Æthelſtanus filius, naſcitur S. Dunſtanus.

925. Æthelſtanus Rex ſororem Eadgitam Sithrico Northumbriæ Regi deſpondet, qui idolis renunciat, paulo poſt tamen relabitur.

A. C.

926. Moritur apoſtata Sithricus,cujus filium ejicit *R*ex Æthelſtanus, Scotumque inconſtantij ingenij Regem armis cogit.

928. *R*obertus Normanniæ Dux arctiſſimam contrahit cum Æthelſtano Rege amicitiam.

929. Æthelſtanus ſacra Regni loca inviſit,inGlaſtonienſi autem Virginum Cænobio â S. Ælfleda nepte ſua, prodigioſè aucto potu reficitur.

930. Idem Rex Regnum multis modis demeretur,eidemque variè conſulit, multi egregia ſanctitate *M*onachi & Pontifices clarent.

932. Sydus illuſtriſſimum Angliæ S Birſtanus ex Monacho Epiſcopus Wintonienſis , celebratur.

933. Iterum ſua inconſtantia animi Scotus Anglum concitat. Hic magna claſſe & juxta Equeſtribus copijs ipſum cogit ſeſe demittere , & filium magnis cum muneribus dare obſidem.

934. Peſſimo exemplo fratrem proprium Eadwinum ſola ſuſpicione, quod contra ſe aliquando eligendum crederet,mergi jubet *R*ex Æthelſtanus.

935. Tam enorme ſcelus nunc deteſtatus *R*ex ſuaſorem mali è medio tollit , ipſe 7.annorum ſuſcipiens pœnitentiam.

936. Ludovicus Caroli Galliarum *R*egis filius, apud avunculum Anglum hucuſq; educatus , ſolemni pompa ad capeſſendam Galliarum coronam evocatur.

937. Aulafus Hyberniæ *R*ex , concitante Scoto

ingenii

A. C.

ingenti cum claſſe Angliam invadit, ingenti ſuorum clade repulſus, ægrè cum Scoto ad naves effugiens.

938. Ed tham Æthelſtani Regis filiam, magna pompa conjugem ducit Ottho I. Imp.

939. Æthelſtanus pro anima fratris innocentis â ſe merſi duo condit Cænobia Middeltunenſe & Michelenenſe.

940. Moritur magnificus omnino Rex Æthelſtanus, cui frater ejus Eadmundus ſucceſſit, qui ſtatim S Dunſtanum in aulam accivit. Analafus Norvegus Angliam invadit, cui Rex partem Regni concedit.

941. Analafus ſacrilegio ſe contaminans exuſta quadam Eccleſia miſerè moritur.

942. Eadmundus contra Danos movens, eoſdem tota Mercia ejicit.

943. Naſcitur Regi filius Eadgarus, cælo mirè applaudente. Analafus alius Sithrici Regis filius baptizatur. Moritur Conſtantinus inconſtans Rex Scotiæ.

944. Mirè Anglias demereturS. Dunſtanus, â quo Rex Eadmundus dependet.

945 Malcolmus Scotiæ Rex prudentiſſimus & optimus Eadmundum Regem amicum nanciſcitur.

946. Eadmundus ſolemniſſimo ex more S. Auguſtini Angliæ Apoſtoli feſto, & epulo, â proſcripto quodam ſcelerato, cultro confoditur, ſuccedit Eadredus frater.

947. S. Elphegus Wintonienſis ex monacho Epiſcopus, cælum felici tranſitu, triumpho implet, vir prophetiæ ſpiritu clariſſimus.

948. Northumbros rebelles armis domat

A. C.	
	Rex Eadredus & fortiter agit.
950.	S. Malcalinus Hibernus cum 12. Socijs Gallias inſigniter demeretur.
952.	B. Gregorius trium Regum ÆthelſtaniEadmundi &Eadredi frater ex monacho poſtea Einſidlenſis in Germania Abbas, ſanctitate floret.
953.	Feliciſſimum Angliæ Regnum, dum Dunſtani conſilio regeretur, etſi id honoris Monacho multi ambitioſi inviderent.
955.	Supremus hic annus Eadredo optimo Regi fuit, monito è cælis S. Dunſtano, qui â confeſſionibus ipſi erat: Jam in pace quieviſſe, ſucceſſit Edwinus quem S. Dunſtanus ipſa coronationis die mirè convertit.
956.	Mittitur in exilium S. Abbas Dunſtanus, ex quo tempore omnis felicitas Angliam deſeruit.
957.	Edwinus â ſuiſmet Regno ejicitur ejuſque frater Edgarus Rex ſalutatur, qui ſtatim Dunſtanum revocans, felicitatem ſimul Regno reddidit.
958.	Defuncto Cantuarienſi Archiepiſcopo Sanct. Dunſtanus ab Edgaro Rege ſubſtituitur. Edwino pars Regni conceditur.
959.	Edwinus nunc Semirex, petulanter geſtum Regnum cum vita deſerit ſolus Edgarus regnat. Malcolmus optimus Scotiæ Rex, dum Regnum latrocinijs purgat, & libidini juvenum obnititur, è medio tollitur.
960.	S. Dunſtanus miraculoſum Regni præſidium magnis ſe meritis probat.

A. C.

961. Ordgarus Comes pater Ælfridæ Reginæ fundat Monaſt. Tamſtocke.

963. Prodigioſæ ſanctitatis vir S. Ethelwoldus ex Abbate Abendonienſi fit Epiſcopus Wintonienſis.

964. Aliud admirabile ſanè ſydus Angliæ illuceſcit S. Oſwaldus ex Monacho Floriacenſi, Wigornienſis Epiſc.

966. Mirificè meretur de Regno Angliæ Rex Eadgarus, dum viros ſanctiſſimos ad Epiſcopatus provehit, alter etiam eſt Monaſtici Ordinis Reſtitutor.

968. Miris modis conſulit Regi & Regno S. Dunſtanus Cantuarienſis Archiepiſcopus, varia celebrans Concilia pro Eccleſ. diſciplina.

969. Idem Rex diſſolutiore vita Clericorum offenſus Cathedrales etiam Eccleſias Monachis tradit.

970. Concilium Generale adverſum incontinentiam Clericorum, ſollicitanto S. Dunſtano celebratur, cui ipſe â Papa præſidere jubetur.

971. S. Dunſtanus graviter lapſum Regem admiranda magnanimitate corripit. Moritur Eadmundus Regis filius.

972. Duffus Scotorum Rex optimus, dum latrocinia publica Regni ſtrenuè ulciſcitur, reoſque etiam Nobiles ſuſpendio tollit, â conjuratis interficitur.

973. Tanto poſt indeptum Regnum Eadgarus Rex ſolemni pompa coronatur.

A. C.	
974.	Idem Rex ab octo Regibus juramentum fidelitatis accipit.
975.	Grandi prodigio, pro Monachis contra Clericos fert ſententiam in pleno Concilio, Crucifixi imago. Moritur ipſo anno glorioſiſſimus Rex Eadgarus, Eduardo filio ſuccedente.
976.	Cometa horribilis viſus, magna exin fame conſequente, quo tempore, ut & alias S. Ethelwoldus Wintanienſis Epiſc. multa millia pavit.
977.	Culenus Scotorum Rex homo omni flagitiorum genere infamis, & inutilis â Rohardo Thano, cujus filiæ per vim ſtuprum intulerat mactatur.
978.	S. Eduardus Rex Angliæ, novercæ ſcelere confoditur, ſuccedit hujus filius Æthelredus, ipſa etſi pœnitens, vermibus tota conſumpta ſcribitur.
979.	Synodo Calnæ celebratâ, dum Clerici contra Dunſtanum & Monachos inſurgunt, Solario repente concidente, ijs qui cum Dunſtano ſentiebant ſalvis, reliqui vel examinantur, vel perpetuo languore plectuntur.
980.	Dani Angliæ denuo infeſti, prout Regi prædixit S. Dunſtanus ejuſque matri ob cædem S. Eduardi.
981.	Æthelredo Regi naſcitur filius Eadmundus ſive Edmundus.
982.	Piratæ ad Dorſetenſium provinciam appulſi Portlandiam vaſtaverunt.
983.	Aethelredus dum â Roffenſi Eccleſiæ pecunias extorquet, neque commonente Dun-

A C.

Dunſtano deſiſtit, hic pœnam prædicit, quæ dein ſequuta eſt.

984. Magnum Angliæ Sydus S. Ethelwoldus Wintonienſis Epiſcopus extinguitur.

986. Rex pro eo quod Roffenſi Eccleſiæ detraxerat nunc prædicente Dunſtano tributum pendere Danis cogitur.

987. Magna mortalitate, & homines & jumenta in Anglia conſumuntur.

988. Magnus & mirificus Dunſtanus, â Cherubin & Seraphin ipſis ad æterna præmia evocatur, cumq; ipſo omnis felicitas Regno Angliæ emigrat.

990 Aethelredus Rex & Richardus Normanniæ Dux graviter colliduntur.

991. Iterum infeſti Angliæ Dani decem millium librarum penſione ſopiuntur.

992. Danis Angliam infeſtantibus Dux Aelfricus ad ipſos tranſit, contra quos Londonienſes feliciter pugnant, cæſis aliquot millibus.

993. Ex ipſis Anglis plures proditores, patriæ nocumento hoſtibus præſulio ſunt.

994. Suanus Rex Daniæ cum Aulafo Rege Norvegiæ Londonias fruſtra obſident, hic ad Chriſtum converſus baptizatur.

995. S Cuthberti corpus cæleſti oraculo ſolemniter transfertur.

997. Wallia & plurimæ Anglorum provinciæ â Danis igne & ferro nemine obſtante, miſerè vaſtantur.

998. Turbata incurſionibus Danorum omnia, Anglis mutuo non fidentibus, quod

A. C.

multi Danico orti ſanguine hoſtibus faverent.

999. Cantiam miſerè peſſumdant Dani, quibuſcum congreſſi Cantuarienſes, poſt longum conflictum victi ſunt.

1000. Dum Dani Normanniam hoſtiliter petunt, Æthelredus Rex Anglorum *Monam* inſulam armis ſubjugat. Kennethus Scotiæ Rex cætera laudatiſſimus, ſed fratruelis ex ambitione cæde contaminatus, incertum cujus ſcelere perimitur.

1001. Dani ex Normannia reverſi Exonium fruſtra obſident, quibuſcum paulo poſt congreſſi Angli magna cæde victi ſunt. Conſtantinus Scotiæ *R*ex in pugna quadam domeſtica occiditur.

1002. Æthelredus *R*ex iterum cogitur pacem â Danis auro redimere.

1003. Eadrico viro ignobili & proditori idem *R*ex Ducatum Merciorum donat.

1004. Dani velut locuſtæ Angliam totam miſerè depaſcuntur.

1005. Angliam tanta affligit fames, quanta nunquam antea invaſerat.

1006. Eadricus Dux invitatum per ſpeciem amicitiæ Æthelſtanum Ducem inter venandum mactari curat.

1007. Suanus Danorum Rex ingenti exercitu totam peſſumdat Angliam, cogiturque denuo Anglus ingenti pecuniæ vi hoſtem avertere.

1008. Æthelredus Rex claſſem ingentem inſtruit, inutili labore.

Gri-

A. C.

1010. Grimus Scotorum Rex ex optimo peſſimus â Malcolmo laceſſitus, captus oculiſque orbatus mœrore moritur. Cum Danis congreſſi Angli victi ſunt.

1011. Suanus Danorum Rex Cantuariam occupat. S.Ælphegus Archiepiſcopus graviſſimis ſupplicijs excruciatus Martyr occumbit. Danis tributum 48. millium librarum perſolvitur & pax conſtituitur.

1012. Dani in ſocietatem Anglorum aſſumpti dum inſolentius agunt, ex condicto, toto Regno feſto S.Bricij omnes interimũtur.

1013. Ulturus ſuorum necem Rex Suanus ingenti claſſe Angliam invadit, ferro & igni omnia vaſtans, Æthelredus Rex in Normanniam profugit.

1014. Suano, ulciſcente Numine, extincto Cnuto filius Rex inauguratur. Æthelredus in Regnum revocatur, & magna pompa ſuſcipitur.

1015. Cnuto Rex, Daniæ rebus compoſitis, Angliam obruens, multis provincijs potitur. Moritur Æthelredus, pro quo filius Eadmundus imperat.

1016. Rex Eadmundus tertio victor de Cnutone, proditione demum Eadrici magnam patitur ſtragem, poſtea ſingulari certamine hoſtem vincens, amicum nanciſcitur, paulo poſt ſcelere Eadrici in latrina confoditur.

1017. Cnuto ſublato æmulo, etſi jam collega, unus Angliæ imperat, qui mox inſultantem ſibi Eadricum ſtrangulari, & in Thameſim projici jubet.

Cnuto

A. C.

1018. Cnuto Emmam Ethelbredi Regis viduam ducit, cujus ſuaſu exercitum in Daniam remiſit.

1019. Compoſitis Angliæ rebus, ipſe Cnuto in Daniam revertit.

1020. Cnuto reverſus in Angliam Regem dein optimum & religioſiſſimum egit, ſub quo Anglia egregiè refloruit.

1021. Mirè beneficus in Eccleſias & Monaſteria Cnuto, quædam de novo ſtruit, quædam egregiè dotat & ornat.

1022. Conventu Oxoniæ celebrato pari conſenſu Dani Anglique in Anglia Daniaque Leges Eduardi Regis tenendas conſtituunt.

1023. Corpus S. Ælphegi ſolemniter transfert Rex Cnuto, parentibus ſuis ſupplex veniam rogat, mirè beneficus & liberalis in Anglos.

1024. Cnuto cum Anglis & Danis in Suenos movens, multos ſuorum perdit. Godwinus Comes cum Anglis, neſciente Rege hoſtes opprimens, innumeros perimit, Rege deinceps Anglos magni faciente.

1025. Cnuto & Emma, Wintonienſe Cænobium auro & gemmis cumulant.

1026. Cnuto Rex Edmundi anteceſſoris tumulum muneribus ornat.

1027. Cnuto audiens Olavum Regem â Norvegis vilipendi, auro ſibi illos devincit, qui mox pro capeſcenda corona invitant.

1028. Cnuto magna advectus claſſe Norvegiam occupat, Olavum ejicit.

A. C.

1029. Ab Hacone Danico Comite præpotente metuens Cnuto, ipſum in exilium ablegat.

1030. Norvegi S. Olavum Regem ſecuri percutiunt, quod nimirum idololatriam & impios ritus profligaret.

1031. Cnuto peregrinationem Romam ſolemniter ſuſcipit, S. Petro ingentia afferens munera,& vitæ emendationem promittens.

1032. Celeberrimum S. Edmundi Monaſterium ab Ægelnotho Archiep. dedicatur.

1033. Cnuto magno cum exercitu Malcomum Scotiæ Regem rebellantem facili negotio ſuperat, inde Abbatiam S. Benedicti de Ulmo fundat.

1035. Idem Suanum filium Norvegiæ, Hardecnutum ex Emma natum Daniæ Regem coronat, reverſus autem in Angliam paulo poſt moritur.

1036. Heraldus ex concubina natus â nonnullis, prælatus legitimus Rex Angliæ ſalutatur. Emma Regina ab hoc ejicitur, & ad Balduinum Flandriæ Comitem ſe recipit, Godwino Cantiæ Comite, pro Emmæ filio laborante.

1037. Ælfredus Æthelredi Regis filius è Normannia advectus cum claſſe, ſpecie amicitiæ è Godwino exceptus capitur, & juſſu Haraldi exoculatur.

1038. Magna confuſione rerum Anglia jactatur, diverſis diverſa ſpectantibus.

1039. Hardecnutus Daniæ Rex ad matrem Emmam in Flandriam pergit.

Mal-

A. C.

1040. *M*alcolmus Scotiæ *R*ex dum ſenili avaritia opulentiores gravius mulctat, â corruptis pecunia miniſtris nocte trucidatur. Moritur Angliæ *R*ex Haraldus, Hardecnudus coronatur, qui Haraldi corpus demergit.

1041. Hardecnuti *R*egis ſoror, Henrico Imperatori ingenti pompa jungitur.

1042. Hardecnutus in ſolemni quodam convivio, repente concidens, linguæ uſu privatus 6. Id. Junij extinguitur Eduardo fratre ſuccedente.

1044. *R*ex Eduardus Æditham Godwini potentiſſimi Conſulis filiam ducit.

1045. Idem magnam inſtruit claſſem contra Norvegiæ *R*egem, qui Angliam tentaturus dicebatur.

1046. Duncanus Scotiæ *R*ex laudatus, bello & pace clarus, conſobrini inſidijs Macbeti ad Ennerneſſum obtruncatur.

1047. Macbetus Scotiæ Tyrannus potentiores Regni magnis largitionibus ſibi devincit, & prudenter aliquamdiu imperat.

1048. Danos Angliæ denuo infeſtos nonnulli ſcribunt, ſed & Norvegos Eduardo *R*egi vim intentaſſe.

1050. S. Joannes monachus Hybernus, primus Mechelburgenſium in Germania Epiſcopus Apoſtolico labore æternum meretur.

1051. Eduardus Rex graviſſimo vectigali Anglos abſolvit. Wilhelmus Normanniæ Dux in Angliam veniens ab eo honorificè excipitur. Godwinus & filij gravius offenſi

A. C.

ſenſi Anglia excedunt, in Flandriam profugi.

1052. Emma Regina, Æthelredi & Cnutonis Regum vidua moritur. Godwinus & filij Angliam armis infeſtant. Pax denique inter ipſos ſancitur.

1053. Godwinus ſibi imprecatus ſumpta buccella in Regis menſa ſuffocatur, cujus Ducatum Rex Haraldo filio ejus tradit.

1054. Rex miſſo in Scotiam exercitu Macbetum Regem, multis Scotorum millibus interfectis Regno ejicit.

1055. Siwardo Northumbriæ Duce mortuo Ducatum Toſtoni, Haraldi fratri confert. Griffinus Wallenſium Princeps Angliam infeſtat, ſed conſopitur.

1057. Eduardus Rex cum hæredem non haberet, filium fratris ſui Edmundi Eduardum Juniorem ex Ungaria evocat, hic paulo poſt moritur.

1059. De Guilielmo Normanno â Rege per Haraldum evocato, ut hæredem Regni inſtitueret, nonnulli nunc varia afferunt, ſed valdè dubia, ita ut nihil probare poſſim⁹.

1060. Implet Europam fama S. Lanfrancus poſtea Cantuarienſ. ex Abb. Archiepiſc. publicis primùm de Dialectica Scholis inſtitutis.

1061. Macbetus Scotiæ Tirannus cum Fifæ Thano pararet inſidias, ab ipſo præventus, occiſus eſt.

1062. S. Wolſtanus Wigornienſis Monachus totius Angliæ decus ſingulare mira exſplendeſcit vitæ ſanctitate.

1063. Haraldus ejusque frater Toſto ſeu Toſticus

Grif-

A. C.

Griffinum Walliæ Regem, terra mariq; juſſu Regis invadunt, ita ut Wallenſes Tributarij fierent.

1064. Wallenſes Regi ſuo caput detruncant, & Haraldo Duci mittunt.

1065. Solemnis inventio Sanct. Oſwini Regis ac Martyris, cujus capillorum partem, Juditha Flandra Toſtonis Ducis Uxor in ignem injecit illæſosque inde recepit. Toſto & Haraldus Duces graviter colliſi.

1066. Moritur Rex Eduardus vir ſanctus & prophetico ſpiritu inſignis. Certant de Regno fratres Haraldus & Toſticus, hunc Haraldus Noruegiæ Rex adjuvat, ſed uterq; occumbit in prælio. Verum Victorem deinceps aggreſſus Wilhelm. Normannus, eo occumbente Regnum obtinuit.

1067. Rex Wilhelmus ſolemniter coronatur, mox Abbatiam de Bello ſtruit pro gratiarum actione, multiſque ſpolijs & muneribus ditat.

1068. Mathildis Regina ſolemniter coronatur, naſcitur Henricus I.

1069. Swanus Godwini filius, frater Haraldi & Toſtonis Angliam invadit, cui ob inſolentiam Nortmannorum præcipui occurrunt, quos Rex promiſſis revocat.

1070. Guilielmus ex rege Tyrannus, promiſſa retractat, Nobiles mali tractat.

1071. S. Lanfrancus Cantuarienſium Archiepiſc. conſecratur.

1072. Guilielmus rex Scotiam armatus invadit

A. C.

dit cui Scotus homagium præſtat.

1073 Normannos jam rebelles factos, armis cogit Rex Wilhelmus.

1074. B. Wolſtanus injuſte exauctoratus, baculum paſtoralem lapidi ſepulchrali Sanct. Eduardi infigit in pleno Conſilio, quem nemo niſi ipſe potuit recipere, rogantibus veniam, qui depoſitum volebant.

1075 Conjurationem contra ſe detectam ulciſcitur Rex Wilhelmus.

1076. Terræ motu magno concutitur Anglia. Walteofus Dux decollatur.

1077. S.Lanfrancus Sacramentariorum Hæreſim doctè profligat.

1079. Walliam aggreditur magno exercitu Rex Wilhelmus, & ſibi ſubjugat.

1080. Wilhelmus *Rex* Regno conſulit, locaque munita condit.

1081. Iterum magno terræmotu concutitur Anglia.

1082. B.Marianus Scotus, Ven. Bedæ conſanguineus Angliæ facem præfert.

1083. Obijt Mathildes Uxor Wilhelmi *R*egis Fundatrix Monaſterij Cadomenſis, in quo ſepulta eſt. Avaritia Regis multa extorquet.

1084. Wilhelmus Rex ab omnibus Homagium exigit, & pecunias extorquet

1085. Wilhelmus in Prædones publicos rigidè inquirit, & magnam Regno ſecuritatem reddit.

1087. Anglia peſte & fame laborat. Wilhelmus Rex in Normanniam migrat, Gallum bello premit, nec multo poſt moritur, ſuc-

A. C.

ſuccedit Wilhelmus II. qui in Angliam contendens â S. Lanfranco coronatur.

1088. Conſopit multorum ſtudia largitionibus & promiſſis Wilhelmus II. cogn. *Rufus* qui fratrem ejus ætate majorem ad *Reg*num promotum volebant.

1089. S. Lanfrancus mirè meretur de Eccleſiis Rex bellum Normannicum parat.

1090. Graviter afflictus â Rege fratre Robertus Normannus reconciliatur.

1091. Malcolmus Scotorum Rex Angliam invadens ſuperveniente Rege cum exercitu eidem fit ſupplex.

1092. Iterum auſus invadere Angliam Scotus intercipitur & mox mactatur.

1093. Magnus ille Anſelmus, æternum Angliæ decus, Archiepiſcopus ſacratur.

1094. Rex Wilhelmus cogit Northumbriam, & fratrem contra Normannas mittit.

1095. S. Wolſtanus Wigormenſis Epiſcopus ad præmia æterna vocatur.

1096. Robertus Normannus *R*egis frater expeditionem ſacram ſuſcipit.

1097. Nunc primum Malcolmum Scotiæ Regem nonnulli occiſum volunt.

1098. *R*ex Guilielmus nec Eccleſiis parcens ſua avaritia odioſiſſimus eſt.

1099. S. Anſelmus etiam exul mire meretur de Eccleſia.

1100. Wilhelmus *R*ex in venatione caſu trajectus ſagitta miſerè perit Sanctis ultionem de Sacrilego poſcentibus, quod Sanctus Anſelmus vidit.

1101. S. Anſelmus ab Henrico I. Wilhelmi fratre

&

A. C.

& ſucceſſore revocatur Donaldus Scotorum Rex, Regno altera vice ejectus, retractus in carcere obijt.

1102. Concilium Londinenſe celebratur præſidente S. Anſelmo.

1103. S. Anſelmus pro Eccleſiæ libertate Regi ſe opponens in exilium mittitur.

1104. Henricus Rex cum Roberto fratre Normanniæ Duce graviter colliditur, magna paſſim rerum confuſione, S. Anſelmus Lugdunum exulat.

1105. Robertus cum Rege reconciliari volens rejicitur, minitabundus recedit, obſidetur, elabitur, & magnum congregat exercitum.

1106. Congreſſus cum Rege magnis viribus & animo, victus capitur, ſed cum ſplendidè haberetur, repentè elapſus, & retractus ex fuga exoculatur.

1107. Rex S. Anſelmo reconciliatur. Hic Concilio præſidet, quo Rex annuit in perpetuum abſtinere inveſtituris.

1109. Cælos triumpho implet S. Anſelmus felici tranſitu, æternum Angliæ ornamentum, immaculatæ conceptionis B.M.V. aſſertor principalis.

1110. Mathildem Henrici Regis filiam ducit ſolemni pompa Henricus Imp. Edgarus Scotorum Rex omnibus gratiſſimus bonis, malis formidandus moritur.

1111. Fames maxima invaleſcit & mortalitas animalium. Henricus Rex contra Comitem Andegavenſem è Normannia pugnat.

†D Se-

A. C.

1112. Sequitur lues peſtilens inter homines. Bellum Andegavenſe ſopitur.

1113. Henricus Rex ducto in Walliam exercitu, ille ad libitum promptos ſubditos reperit. Cantuarienſis & Eboracens. Archiep. contendunt.

1114. Thamenſis fluvius, & mare per 12. milliaria, biduum totum exſiccantur.

1116. Colliduntur graviter Reges Angliæ & Galliarum, ex quo multa deinceps mala exorta ſunt.

1117. Terræmotu concutitur Anglia, & luna tota verti viſa in ſanguinem.

1118. Mathildes Regina Angliæ extinguitur.

1119. Henricus Rex grandi cum exercitu Ludovicum Gallorum Regem adoritur, & victoria nôn ſine multo ſanguine potitur, cum ipſe bis in capite læſus eſſet.

1120. Guilhelmus & Richardus filij Regis Henrici, cum filia & nepte ejuſdem multiſque proceribus naufragio pereunt, dum poſt victoriam Angliam repeterent.

1121. Ætheliciam Ducis Lovanienſis filiam ducit Rex Henricus & coronari curat. Iterum movet contra Wallenſes qui ipſi ſupplices occurrunt.

1123. Normannia inexpugnabilibus caſtris munitur.

1124. Henricus Rex edicto ſolemni comas præſcindi jubet toto Regno, cum eouſq; viri haud aliter quam fæminæ capillos nutrirent.

1125. Alexander Scotiæ Rex Juſtitiæ cultor eximius

A. C.

mius obijt, David fratre in Regnum ſuccedente, ab eximia ſanctitate commendato.

1126. Mortuo Henrico Imp. marito Mathild. Imp. ad patrem Regem in Angliam revertitur, cui mox omnes Angliæ & Normanniæ proceres fidem dare juſſi ſunt.

1127. Galfridus Andegavenſis Comes prædictam Imperatricem ducit conjugem.

1128. Henricus contra Galliæ Regem movet, donec promitteretFlandro non aſſiſtere.

1129. S. Celſus Atdmachanus in Hybernia Archiepiſcopus moritur, & S. Malachum poſtulat ſucceſſorem Mauritio Domnaldi filio ſedem invadente.

1130. Dedicatur magna ſolemnitate Cautuarienſis Eccleſia, Innocentius Papa apud Carnutum honorificè ab Henrico Angl. Rege excipitur.

1132. Londonienſis civitas, tota ferè exuritur. Galfrido Andegavenſi ex Henrici Regis filia, naſcitur Henicus filius.

1133. Galfrido naſcirur alter filius, quorum nepotum ſuorum amore tractus Rex Henricus moratus deinceps eſt in Normannia.

1134. Robertus exoculatus Regis frater in carcere moritur, mœrore confectus quod Rex ipſi veſtem pro ſe factam, ſed nonnihil arctiorem, miſiſſet.

1135. Supremus hic annus Regi Henrico fuit, qui in Normannia deceſſit, inde in Angliam translatus, ſuccedit, StephanusBolonienſis ex ſorore nepos.

A. C.

1136. Celeberrimum S. Columbæ in Hybernia Cænobium incendio perijt.

1137. Stephanus Rex ſuſpectus habens potentiam Roberti Gloverniæ Comitis ipſum per inſidias intercipi jubet, verum ab his ipſis monitus effugit.

1138. Robertus per ſuos Legatos Regi Homagium præſtat. Sed cum Rex captum vellet, & ille occurrere nollet, proſcribitur. Rex Scotiæ ducto in Northumbriam exercitu hoſtiliter agit, prius autem ſe recipit, quam Stephanus occurreret.

1139. Mathildes Imp. una cum Roberto Glovernienſi magno comitatu venit in Angliam.

1140. Imperatricis exercitus cum Rege Stephano confligit, hic capitur, ſed paulo poſt dimittitur. Colloquio de pace habito, nihil æqui impetratur.

1141. Nunc primum captum Regem volunt, ſed cum Robertus Comes paulo poſt & ipſe caperetur, utrumq; dimiſſum. fervent contentiones eædem & bella.

1142. Rex Stephanus obſidet Imperatricem apud Oxoniam, ſed ipſa evaſit.

1143. Lincolniam obſidet Rex Stephanus, ſed re infecta diſcedere cogitur. In Hybernia S. Gelaſius inter Connaciæ & Mediæ Reges componit.

1144. Robertum Gloverniæ Comitem, repente aggreſſus Rex in fugam agit.

1145. Ceſtriæ Comitem pacificè occurrentem in carcerem Rex conjicit, donec Lincolniæ Caſtrum dederet, & velut re bene geſta coronam capiti imponit.

A. C.

1146. Mortuo Turſtano Eboracenſi Archiepiſcopo Henricus Ciſter. monachus creatur.

1148. Concilio Hyberniæ Epiſcoporum adeſt Magnum Malachias, & inde orator miſſus ad *R*om. Pont. apud Claram vallem extinguitur.

1149. Galfriedus Dux Normanniæ Henrico filio Ducatum tradit, cui ex parte matris debebatur, unde haud leviter offenſus eſt Rex Galliarum.

1150. Dum Gallus contra Normannum movet & hic viciſſim grandi cum exercitu occurrit, peramantes pacis Principes, res componitur, Dux fidem promittit.

1151. Moriuntur eodem anno Adelicia Regina Uxor Stephani Regis ejuſq; frater Theobaldus Comes Bleſenſis, pauperum pater dictus.

1152. Henricus Northumbriæ Princeps Regis David in Scotia filius optimus maximo omnium luctu ante patrem moritur. Obijt etiam Euſtachius filius R. Steph.

1153. David Scotorum Rex præſtantiſſimus hoc anno filium ſubſequitur *M*alcolmo nepote Regni primatibus commendato & hærede Regni dicto.

1154. Stephanus Angliæ Rex carne ſolvitur, & in condito à ſe Feuershamenſi Cænobio ſepelitur, cui in *R*egnum Henricus Normanniæ Dux ſufficitur.

1155. Henrico Regi filius Henricus naſcitur. Hugonem dein de Mortuo mari bello opprimit, & caſtella demolitur quæ contra Regem ſtruxerat.

A. C.

1156. Primogenitus Regis Henrici moritur. Her
ricus idem cum Galfrico fratre colliſi
varia per Normanniam loca aggreditu

1157. Rex Walliam armata manu ſubigit. Contr
Scotum feliciter pugnat.

1158. Henricus Rex apud Wigorniam ſolemni
ter coronatur. Galfricus moritur.

1159. Idem Rex contra Tholoſanum Comiten
arma movet.

1160. Idem filium Septuennem cum trienni Gall
Regis filiola deſponſat.

1161. Cantuaria pene tota exuritur. B. Thomas
Cantuarienſis Archiepiſcopus eligitur,
pax inter Reges Angliæ & Galliæ ſan-
cita.

1162. S. Thomas ſigillum Regium reſignat ægri-
us ferente Rege, & ex curiali totum ſe
Monaſticis & ſuæ Eccleſiæ curæ impen-
dit.

1163. S. Thomas intereſt Concilio Turonenſi Sco-
tiæ Rex homagium facit.

1164. S. Thomas pro libertate Eccl. Regi ſe op-
ponens in exilium agitur.

1165. Henricus Rex expeditionem ſuſcepit in
Walliam & feliciter confecit.

1166. S. Thomas fautores cauſæ Regiæ excom-
municat, ejus conſanguinei ejiciuntur,
ipſe etiam in Gallijs Regis iram expe-
ritur.

1167. Reges Angliæ & Galliæ denuo colliduntur.
S. Thomæ Gallus & Papa, moritur Ma-
thildis Imperatrix. Junior Mathild Regis
filia Sax. Duci jungitur.

1168. Henricus Rex Angliæ ſchiſma procurat
contra

A. C.

contra Alexandrum Papam in odium S. Thomæ, & Regnum ab obedientia Papæ avertit.

1169. Eleonora Henrici Regis filia Alfonſo Regi Caſtiliæ deſponſatur.

1170. Henricus Henrici Regis filius â Rogerio Archiep. Eborac. coronatur contra libertatem Cantuar. Eccleſiæ inde â S. Thoma ſuſpenditur ab officio. S. Thomas, in propria Eccleſia Martyrio coronatur.

1171. Pulcherrimo humilitatis exemplo Rex publicè pœnitentiam agit ſuper cæde S. Thomæ: etſi ipſe non juſſerit.

1172. Abſolvitur ſolemniter Henricus Rex Angliæ claret magnis miraculis S. Thomas Cantuarienſis.

1173. Idem glorioſiſſimus Martyr & Pontifex ſolemniter canonizatur.

1174. Angliæ motibus afflictiſſimus Rex dum S. Thomæ fit ſupplex mirè triumphat.

1175. Rex Scotorum denuo reconciliatur, & humagium Anglo præſtat.

1176. Joanna Henrici Angl. Regis filia Regi Siciliæ deſponſatur.

1177. Rex Angliæ transfretat in Normanniam, & cum Gallo pacem init.

1178. Henricus Rex gratias perſolvit ad tumulum S. Thomæ, ac dein una cum Gallo ad ſacram expeditionem ſeſe accingit.

1179. Ludovicus Gall. Rex ad S Thomam Cant. peregrinatur, & cum mare mirè pertimeſceret, pro ſe & pro alijs dein eo tranſitu uſuris, nequis naufragaretur B.

 Thomam

A. C.

Thomam oraſſe dicitur, idq; eo ex tempore creditur impetraſſe.

1180. Ludovico Galliarum Regi mortuo, ſucceſſit Philippus, qui cum Henrico Angl. Rege, de novo fœdera amicitiæ init.

1182. Henricus Rex ingentem pecuniæ vim, pro honore S. Thomæ, & pro peccatis ſuis in ſubſidium terræ Sanctæ miſit.

1183. Henricus Rex Junior patrem morte prævenit, maximo Regni luctu.

1184. Henricus Rex generum ſuum Henricum Leonem Saxoniæ Ducem cum omni familia ducit in Angliam, cujus uxor poſt paucos dies edit Wilhelmum Ducem.

1185. Henrico Regi corona Hieroſolymitana offertur, ſed recuſat.

1186. Galfridus Comes Britanniæ filius Regis Angliæ, relicta uxore gravida moritur, poſt cujus obitum Arthurus poſthumus naſcitur.

1188. Philippus Galliarum, & Henricus Angliæ Rex conſultant de expeditione ſacra, & uterq; crucem ſuſpicere concludunt.

1189. Bellum ſacrum ſuſpicit Imperator, Gallo Angloq; ob ſimultates tardantibus Anglus paulo poſt moritur ſuccedente Richardo filio.

1190. Conveniunt profecturi in terram Sanctam Anglus Galluſque magno apparatu, magna primum concordia, quæ hoc anno minimè duravit.

1191. Meſſana denique ſolvunt, & feliciter navigant, felicibus primum ſucceſſibus bellum

A. C.

lum aggreſſi, mox fortunam diſcordia peſſumdante.

1192. Ludovico Galliarum revertente, relictis Anglo aliquot millibus plures hic urbes expugnat.

1193. Gallus Normanniam & Flandriam invadit, quo comperto Richardus Rex domum properat, ſed â Leopoldo Auſtrio ob injuriam aliquam intercipitur.

1194. Magno ſe litro redimit Anglus ut Gallo occurreret, ſolutus ante omnia ad S. Thomæ Cantuar. corpus peregrinatur, inteſtinos tumultus conſopit, ac dein movet in Galliam.

1195. Jurato odio Galli Angliq; dimicant & varias viciſſim urbes occupent.

1196. Conveniunt Reges, pacti amicitiam, non diu duraturam.

1197. Iterum colliſi Reges, multos in partes trahunt.

1198. Gravi prælio congreſſi Reges, Gallus ab Anglo in fugam agitur.

1199. Compoſitis rebus, dum Rex Richardus ſuis intendit & rebelles in caſtro Calucenſi obſidet, quodam baliſtæ vulneratus ſpiculo, dum minus curat vulnus, extinguitur, ſuccedente in Regnum Joanne fratre.

1200. Reconciliantur de novo Galli Angliq;. Joannes Rex conjugem ducit Iſabellam, Comitis Engoliſmenſis filiam.

1201. Joannes Rex in Gallias occurrens magno plauſu â Rege Francorum excipitur Pariſijs, qui proprium ipſi palatium cedit.

A. C.

1202. QuodArthuro nepoti reddere nollet ablata Joannes Rex, qui ad Francos ſe receperat, Galli denuo cumAnglis collidũtur.

1203. Joanne Rege in luxum prolapſo omnem ferè Normanniam Gallus occupat.

1204. Pergit deliciari Rex Joannes, cui Franci non ſolum Normanniam jam totam, ſed Andegavenſem, Turonicam & Pictavenſem provincias eripiunt.

1205. Simulato magno belli contra Francos apparatu, Rex Angliæ magnam â Statibus auri vim extorquet.

1206. Auſus deniq; aliquid Rex Joannes Caſtrum montis Albani fortiter expugnat. Inde biennij induciæ ſubſequuntur.

1207. Henricus filius Regi Joanni naſcitur, hic magnis exactionibus Eccleſias vexat. Cantuarienſes Monachos ceu læſæ *Ma*jeſtatis reos *M*onaſterio ejicit, ob electionem ſe non rogato ſuſceptam.

1208. Anglia tota generali interdicto ſubjicitur, quo irritatus Rex omniaClericorum bona confiſcari imperat.

1209. Hoc anno contra multorum ſententiam naſcitur Joanni Regi Richardus filius. *R*ex movens in *S*cotum, auro avertitur, idem ob immania ſacrilegia excommunicatur.

1210. Pergit intolerandis exactionibus vexare *S*acros homines Rex Joannes, & contra Hybernos movens, primo adventu eos ſubigit.

1211. Abſolvuntur â fidelitate *R*egis Angli, cum Legatorum Apoſtolicorum mo-

A. C.

nita contemneret.

1212. Joannes ab omnibus deſertus, Regno exuitur, miſerq́; ac miſerabilis exul vagatur.

1213. Nequa ſpes Joanni ſupereſſet Regni recuperandi, Regi Galliarum executio à Rom. Pont. demandatur, qui ingentem contra Anglos cogit exercitum.

1214. Reſipiſcit denique Joannes, & ut tantum averteret malum ſupplex per Legat. Pontifici, hujus fit tributarius, & reſtituere ablata Eccleſijs pollicetur, atque ita abſolvitur.

1215. Idem à Baronibus Regni, quod promiſſa non ſervaret hoſtiliter appetitur, Ludovico Galliarum Regis filio contra ipſum Rege deſignato.

1216. Joannes à Baronibus & Ludovico graviter exagitatus, dum omnes theſauros ſuos ſacrilegijs partes, per Weleſtremum transferre conatur fluvium, non aquis ſolum ſed hiatu terræ abſorptos perdidit, indeq́ue nimio dolore moxq́ue febri correptus vita exceſſit.

1217. Henricus Joannis filius Regnum indeptus, inſignem de Francis reportavit victoriam, Ludovico pacem petere coacto.

1218. Rex Henricus prædones Regni coërcet, & bono publico conſulit.

1219. Immaturè Henrico Regi præripitur morte Willielmus Regni Mareſchallus, de Regno optimè meritus, cujus inſigne Epitaphium:

A. C.

Sum quem Saturnum ſibi ſenſit Hybernia, Solem
Anglia, Mercurium Normannia, Gallia Martem.

1220. Henricus altera vice coronatur, ipſo anno Joannam ſororem ſpondet Alexandro ScotiæRegi. Tranſlatio S. Thomæ Cantuarienſis ſolemniter celebratur. S Hugo Lincolnienſis inter Divos refertur.

1221. Præſente utroq; Rege nuptiæ ſolemniſſimè celebratæ ſunt, & pax Scotos inter Angloſq; firmata.

1222. Stephanus Langtonus Archiepiſcopus Cantuarienſis claret, incomparabili ingenio vir, qui primus Sacram Scripturam in capita partitus eſt, & plurima ingenij magni reliquit monimenta.

1223. Mortuo Philippo Galliarum Rege, â ſucceſſore Ludovico Henricus Rex juxta pacta Normanniam repetit; Ludovicus pactorum violatorem aſſerit, atque nil porro ſe debere oſtendit.

1224. Pergit Ludovicus multa adimere Anglo, & Rupellam multaq; Pictavorum loca occupat, Henrico â Baronibus Regni impedito.

1225. Henricus Rex fratrem ſuum Richardum in Vaſconiam mittit ad recipienda quę Gallus occupaverat, ipſumque Pictavorum Comitem renunciat.

1226. Falcaſius Neuſter olim Joannis Regis militiæ præfectus homo Sacrilegus. Numini dat pœnas miſerè extinctus.

Henri-

A. C.

1227. Henricus totus ab Huberto de Burgo dependens, Tutoris monita reſpuit, arripienſque imperium, Regnum exactionibus crudeliter vexat: contra quem Magnates inſurgunt.

1228. Rex graviter offenſus iniquitate propolarum menſuras omnes comburi imperat, & novas æquiore pretio confici curat.

1229. Anglus ſolemniter, â Magnatibus Guaſconiæ, Aquitaniæ & Pictaviæ ad recipienda amiſſa invitatur, ſed diſſimulat.

1230. Nunc primum in Minorem Britanniam Rex trajicit magno cum exercitu, nullaque re memorabili geſta inglorius revertitur.

1231. Reconciliantur denuo Angli cum Gallis. Richardus Regis frater ducit Iſabellam Glovernienſem.

1232. Exactionibus Regnum vexat Rex Henricus; in præcipuos Aulæ rigidè animadvertens, cum ipſe tot expenſas faceret.

1233. Pergit in ſuos inſanire Rex, omneſque Aulicos, ſibique obnoxios honore dejicit, externos extollens, contra quem Richardus Mareſcallus inſurgit.

1234. Richardo dum Hybernos ſubigere pararet interempto, complices conjurationis Regi reconciliat Edmundus Archiepiſcop. & pacem regno reddit.

1235. Iſabella ſoror Regis Friderico Imp. Auguſto ſolemniter deſponſatur.

A. C.

1235. Ipſe Rex Alienoram filiam Raymundi Provinciæ, Comitis uxorem ducit, nuptijs apud Weſtmonaſterium celebratis.

1237. Iterum vexat Regnum exactionibus Henricus, contra quem Barones concitantur.

1238. Novi denuo motus in Regno, Rege quaſdam Illuſtriorum filias exteris deſpondente. Baldevinus Imp. Orientis in Angliam venit.

1239. Naſcitur Henrico Regi primogenitus Eduardus 15. Kal. Julij magno non ſolùm Regni ſed finitimorum plauſu.

1240. Rex infanti Regi ſolemni humagio Regnum obligare curat S Edmundus in exilium concedit, & ſancte moritur.

1241. Æternum Angliæ ornamentum S. Edmundus Cantuariæ Archi- Præſul magnus à morte miraculum commẽdatur.

1242. Seductus Comitis Marchiæ & Pictavorum invitatione, auro recepturus & Pictavos non ferro Rex Angliæ, gravem à Gallo cladem accipit.

1243. Quinquennij inducias paciſcuntur Reges Galliarum & Angliæ, hic domum revertitur.

1244. Colliſi graviter inter ſe Angliæ & Scotorum Reges magno omnium plauſu reconciliantur.

1245. Naſcitur Regi Edmundus filius, magna cum oppreſſione pauperum venatur Regis gratiam, & theſauros Regios anget Ropertus Paſſelene Clerici indignus nomine Juſticiarium agens.

Pro-

A. C.

1246. Prolongantur induciæ inter Reges Galliæ atque Angliæ David Princeps Northualliæ multarum cladium author moritur.

1247. Elevatur ſolemniſſime in præſentia Regis & Reginæ Galliám corpus S. Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis apud Pontiniacum.

1248. Dum præter datam fidem Regnum exactionibus novis gravat. Henricus III. in publico Regni conventu graviter arguitur, & exteros eijcere, nec tantum in eoſdem elargiri jubetur.

1249. Rex Regnum purgat latronibus, in quos rigide animadvertit. Alexander Scotorum Rex moritur, ſuccedit Alexander.

1250. Ingenti terræ motu Anglia contremuit, & mare terminis egreſſum ingentia paſſim damna Regno intulit.

1251. Novis & gravibus exactionibus vexatur Anglia, mare denuo limites longe transgreditur.

1252. Alexander Scotiæ Rex ducit Margaritam filiam Regis Angliæ cui & humagium facit.

1253. Rex rebus Eccleſiarum intentus, ſacro auro pro virili inſidiatur, & bona S. Auguſtini Cantuarienſis quaſi jure ſuo diripit. Rex Hiſpaniæ Gaſconiam ſibi vendicat; verum Anglo ſororem Hiſpani, filio Richardo in conjugem impetrante, reſtituit.

Magna

A. C.	
1254.	Magna pompa prædictæ nuptiæ celebrantur. *R*ex hand leve apud Pictavos diſcrimen adit, magis Francis favere quam Anglis viſus.
1255.	Revertitur in Angliam, ubi denuo varijs exactionibus aurum emungit.
1256.	Solemniter conveniunt apud Wodſtock *R*ex Angliæ Henricus & Alexander Scotiæ *R*ex gener Henrici.
1257.	*R*ichardus Cornubię Comes, Henrici *R*egis frater, electus â Germanis Romanorum *R*ex ſolemniter evocatur, & Aquiſgrani coronatur.
1258.	Ingenti annonæ caritate & fame flagellatur Anglia, Proceres Regni conveniunt, ut *R*egis licentiam compeſcerent.
1259.	Richardus Rom. & Germaniæ Rex in Angliam occurrens magna pompa â Rege fratre excipitur.
1260.	Graves controverſias profectus in Galliam Henricus cum Rege componit. Iterum reverſus â Scoto viſitatur.
1261.	Inquietus Angliæ annus, dum *R*ex â magnatibus cogi renuit, qui ipſum Sacramento adegerant, ne tam prodige pro libitu Regni opes abſque arbitris diſpenſaret.
1262.	Wallenſes armis Angliam turbant per *R*egis abſentiam, qui in Gallias denuo conceſſerat. Eduardus exhauſtis opibus revertitur.
1263.	Inteſtinis motibus infelix annus, Magnatibus & *R*ege denuo decertātibus, dum hic exteris favere pergens opes diſſipat.

In

A. C.

1264. In funeſtiſſimum denique prælium erumpit contentio, quo & Henricus Angliæ Rex, & Rex Rom. Richardus capti ſunt.

1265. Rex libertati redditus ſub nutu tamen Baronum vivit, donec EadWarus Regis filius evadens occiſo Leiceſtriæ Comite patrem liberat, mox denuo fortuna variante.

1266. Meliores Regis quam Baronum Regni ſucceſſus, horum aliqui exilio damnantur, bona proſcribuntur.

1267. Reliquiæ proſcriptorum denuo invaleſcũt, ſed ope Gallorum atq; Scotorum â Rege compeſcuntur.

1269. Richardus Henrici Regis frater Romanorum Imperator Comitia Wormatiæ celebrat.

1270. Henricus Anglorum Rex diverſis factionibus agitatur, dumque fratrem Imp. juvare nequit, hic inviſus Germaniæ Principibus, quod nil porro largiri poſſet, in Angliam revertitur.

1271. Non inutilis fratri Regi Richardus, ſuo adventu varias tempeſtates & procellas diſſipat, & pro Rege fortiter agit.

1272. Fatalis & Henrico Regi & Richardo fratri Imp. hic annus, ille Londini ſepultus, & apud Weſt-Monaſterium conditus, iſte Berchanſtedi obijt, & in Heylenſi condito â ſe Monaſterio tumulatus.

1273. Memorabili plauſu Eduardus I. Regno inauguratur, & egregia avitæ virtutis edit ſpecimina.

Mori-

A. C.

1274. Moritur Margarita Henrici III. Regis Angliæ filia Scotiæ Regina Alexandri III. uxor.

1276. Regno magna induſtria conſulit Eduardus Rex uſus integerrimorum virorum conſilio, & Leges correxit.

1277. Scotos nova molientes, mira induſtria prævertit, cautiſſimum per omnia & vigilantiſſimum agens Principem.

1279. Poſt ſemel alterumque domitos Wallos, captum ipſorum Principem Leolinum interficit, & Principatum Regno adjicit.

1280. Walliam in novum redigit ordinem, Præfectis impoſitis qui nuper victus in obſequio retinerent.

1282. Leolinus Princeps Walliæ ſeditioſus capitur & decapitatur.

1283. Nunquam non inquieti Scoti, dum nationali accenſi in Vicinos odio parant arma ab Eduardo abſterrentur.

1284. Inſigni pietate cum eſſet, Eccleſijs conſulit, & hoc anno nobile Regiæ vallis Monaſterium condit.

1285. Movet in Galliam Eduardus Rex, & litem graviſſimam de Regno Siciliæ inter Philippum Galliæ & Petrum Aragoniæ, Reges componit & dirimit. Naſcitur Eduardus II.

1286. Reverſus in Angliam magno ſuorum plauſu, quod non minimum interea periculi à Scotis Regno metueretur, ſolo adventu plurima mala diſcutit. Moritur

A. C.

tur Alexander III. Rex Scotorum, lapſus ex equo fractis cervicibus.

1287. Turbatiſſima â morte Regis ſui Scotia, quod hæres maſculus non eſſet, Alexandro Juniore ante patrem extincto.

1288. Rerum Scotiæ ſatagit Anglus, frementibus Scotorum præcipuis, Joanne Balliolo Gallo rem ſuam & cauſam Eduardo Regi commendante, Scotis ad Bruſſios reſpicientibus.

1289. Eduardus Rex Judæorum improbitati & avaritiæ infenſus toto Regno exulare ipſos jubet.

1290. Factionibus ſciſſa Scotia cum Anglis, Bruſſijs & Balliolis digladiatur, alijs alios hoſtiliter pellentibus.

1293. Eduardus Rex cum Philippo Pulchro Gall. Rege dimicat ob naves in Normannico littore interceptas, ſed vincitur ad Rionem. Joannes Balliolus Rex Scotiæ coronatur.

1294. Pergunt hoſtiliter agere Gallus & Anglus, hic Burdegalim & maximam Aquitaniæ partem amittit.

1295. Edmundus Comes Lancaſtriæ Eduardi Regis frater, prælio in Wallia cum hoſtibus conferto vincitur. Eduardus Rex pacem cum Gallo ſancit ad biennium.

1296. Balliolus Scotiæ Rex, datæ Anglo fidei haud memor, Northumbriam invadit, gravi clade ab Eduardo profligatus. Moritur

A. C.	
	tur Edmundus Comes Lancaſtrius Regis filius & frater.
1297.	Joannes Balliolus denuo hoſtem agens, erga deſe optime meritum, amiſſis 7000. Londinum captivus trahitur & Regno exuitur.
1298.	Scoti veriti ne Anglus ſceptrum arriperet, dum pro aris & focis acriter dimicant, grandem cladem accipiunt, decem millibus ad Varium Sacellum mactatis. Eduardus pacem denuo cum Gallo iniens Aquitaniam recipit.
1299.	Afflictiſſimæ Scotorum res, dum capto ſuo Rege, agnoſcere Eduardum coguntur, & adorare quem peſſimè oderant.
1300.	Eduardus fortuna uſus, nihil non ſtabiliendis illis, quæ bello meruerat, molitur. Scotos Privilegijs antiquis elatiores, & audaciores, inſigniter humiliat.
1301.	Edmundus Comes Cornubiæ Richardi quondam Imperatoris Auguſti filius ſine liberis moritur.
1302.	Joannes Cuminius Buchaniæ Comes, Prorex Scotiæ, memorabilem victoriam de tribus Anglorum exercitibus obtinet. Robertus Bruſſius ab eodem ad Roſlinū triumphatur.
1304.	Bruſſius omnem vertit Capidem Cuminij evectendi, incredibili laborans Regni adipiſcendi deſiderio.
1305.	Cum de ſuis deſperaret armis Bruſſius, infandam rem auſus Cuminium nil metuentem in æde ſacra, cultello in viſcera ad-

A C.

adacto interficit. Supplex Clementi V. abſolvitur.

1306. Proin ſublato æmulo facile rerum potitus, ſolemniter Rex Scotiæ idem Bruſſius inauguratur

1307. Eduardus I. Rex Angliæ in ipſo belli adverſum Scotos apparatu morbo decedit apud Lancaſtriam. Anglis nihilominus bellum proſequentibus bis vincitur Bruſſius.

1308. Eduardus II. primi filius, ſed diſſimillimus, Rex Angliæ ſolemniter coronat. Scotos apud Duncheldinum fugat.

1309. Scotos bello aggreditur nouus Rex Angliæ, & nunc, & ſemper infelici ſucceſſu, valide ab illis repulſus.

1310. Robertus Scotorum Rex, bis invadens Angliam, ingenti dives præda abſq; certamine in Scotiam revertitur.

1311. Eduardus III poſtea Rex Angliæ, hoc anno naſcitur patri & ipſe diſſimilis, ſed verè generoſus.

1312. Pravorum conſiliorum auctores Spenſeros, nimium effert Rex Eduardus, ipſe ignavus, levis, futilis & infelix â Scotis ſæpius repellitur, non ſine gravi clade.

1314. Congreſſus cum Scotis apud Sterlingium pugnat infeliciter Eduardus Rex.

1315. Robertus Bruſſius Scotorum Rex Angliam graviter armis vexat, & Eduardo Regi Bervicum eripit.

1316. Robertus cum eodem congreſſus ad Banno-

cum

A. C.

cum fluvium, memorabili victoria Anglorum quinquagintá millia trucidat 9. Calend. Julij, alijs ipſis Calendis ejuſdem menſis.

1317. Roberto, ob res benè geſtas, Scoti de novo Regnum confirmant, & reſtitutorem ac Patrem patriæ conſalutant.

1319. Peſſimorum hominum uſus Conſilio Rex Eduardus, Iſabellam conjugem Philippi Gall. Regis filiam æqua monentem peſſime tractat.

1320. Invaleſcunt in Regem inutilem, querelæ & odia, dum ipſe non ignave ſolum, ſed crudeliter imperat.

1321. David Bruſſius Roberto Regi naſcitur filius. Thomas Lancaſtrius Edmundi filius juſſu Eduardi II. occiditur.

1322. Peſſimo rurſum Conſilio in optimos quoſque optimatum Eduardus crudeliter graſſatur, captoſq; qui adverſæ ſibi erant factionis mactari jubet, omnium â ſe animos avertens.

1323. Scoti Angliam hoſtiliter vaſtant, nec quidquam obnitente Eduardo cujus exercitum profligant, & Eboracum occupant.

1324. Æqua monentem conjugem Eduardus una cum filio aula & Regno ejicit, pergens graſſari pro libitu in omnes qui licentiam ejus averſarentur.

1325. Ab uxore & filio Gallorum ope ſubnixis, reducibus in Regnum non ſine plauſu Pro-

A. C.

Procerum captus, arctè cuſtoditur.

1326. Vivente patre, Eduardus III filius, nuper exul, Rex conſalutatur & ſolemniter coronatur.

1327. Eduardus II. in cuſtodia transmiſſo in anum per fiſtulam corneam ferro candenti, nullo exterius indicio immaniſſimi facinoris aduſtis inteſtinis miſerrimè perit. Joan. Balliolus moritur.

1328. Eduardus III. primam in Scotos expeditionem ſuſcipiens Bervicum ad deditionem adigit, mox pacem ſancit, & cum Philippo VI. Gall. Rege de hujus Regni jure contendit.

1329. Robertus Bruſſius Scotiæ Rex ſenio laboribus & morbo fractus vivere deſinit. Edmundus Comes Cantiæ patruus Regis conjurationis inſimulatus capite luit.

1330. Interregem apud Scotos Ranulphus agit Davide Roberti Regis filio ſeptem vix annos ætatis habente.

1331. Poſt Thomam Ranulphum veneno ſublatum David puer ſufficitur & coronatur.

1332. Contra Davidem Eduardus Balliolus ex captivitate Eduardi Regis liberatus Regno intruditur.

1333. David Rex ſive captus à Balliolo & in Gallias miſſus, ſive quod alij volunt, dum adoleſceret eo ſubductus, illic in ſpem Regni educatur. Eduardus Balliolum fovet.

1334. Incertum qua cauſa offenſus Eduardus, Balliolum bello petit, & Scotos

cri-

A. C.	
	acriter premens Bervicum obſidet.
1335.	Pergit jactari Scotia varia fortuna Balliolum verſante, ſed & gliſcentibus Gallum inter & Anglum odijs, donec in bellum crudele erumperent.
1336.	Eduardus quo magis res ſuas firmaret in Gallia Henricum Lancaſtrium Aquitaniæ præficit.
1338.	Eduardus Angliæ Rex, Principem non minus prudentem quam fortem agens, quiete uſus, multa præclarè decernit
1340.	Fervet bellum Anglo-Gallicum, Eduardo Rege hanc quaſi jure ſuo coronam ſibi depoſcente, victi Galli ad amnem Cluſium X. Cal. Jul. omnibus ferè internecione deletis.
1341.	Prælio contra Anglos Eduardus Balliolus Rex Scotiæ vincitur & occiditur. Res Scotiæ de novo turbantur.
1342.	Dum ad Tornacum minus proſperè ſuccedit Anglo, inducias cum Gallo paciſcitur triennij.
1343.	Atrociora odia quam ut paci acquieſcerent, incertum quibus cauſis fœdere reſciſſo Anglus Gallum invadit; hic Caſtellæ atque Aragoniæ Regibus fœdere jungitur.
1344.	Pulcherrimum Galliarum Regnum crudeliter vaſtat Eduardus, nullas morari ſe preces paſſus, quin fortunæ ſuæ adeſſet.
1345.	David Bruſſius reverſus in patriam, Rex Scotiæ ſolemniter coronatur. Fruſtra Gallum Anglumque conciliare Papa conatur.

A. C.

1346. Cruentiſſimo prælio profligatus ab Anglo Gallus ad Creſciacum trigenta ſuorum millia perdit, omnem florem Nobilitatis. David Rex Angliam infeſtat, & ingenti cum præda revertitur.

1347. Anglus poſt anni integri odſidionem Caleto potitur. 3. Non. Aug. Pergit infeſtare Angliam Scotus, & tempore utitur.

1348. Conſulendum Angliæ ratus Eduardus eo accelerans in Scotos movet, quibus victis, *R*egem vivum in vincula rapit.

1349. Afflictiſſimæ Scotorum, dum abſque Rege ſibi conſtant, graviter ab Anglis vexari & oppreſſi.

1350. Dum Reges Anglusque Gallusque modicum reſpirant, & *R*egnis conſulunt, morte intercipitur Philippus, ſuccedit Joannes filius.

1351. Moritur Iſabella Eduardi II. Uxor mater tertij, Philippi Pulchri filia, quam alij anno 1358. obijſſe contendunt.

1352. Quietæ in Anglia res, magno boni publici incremento Eduardus ſe mire commendat, pace non minus egregium quam bello.

1354. Dum ſuaſione Innocentij Papæ prolatant inducias Reges, captus à Gallo Rex Navarræ, novis motibus cauſam præbet, Anglo ad ſe cauſam trahente.

1355. Eduardus, ceu Navarræum ulturus, duplici exercitu, altero per Calitium immiſſo, altero ad Carcaſſonam, Gallias vaſtat.

1356. Rurſum exitiali clade cæſi ab Anglo Galli ad Pictonũ urbẽ Joanne Rege, Philippo filio-

A. C.

cũ 1500. Nobilibus in captivitatẽ abreptis.

1357. Navarræus ante ſuperum bellum data fide de non ulciſcendo dimiſſus, afflictis afflictionem addit, & fædè graſſatur in Anglorum gratiam. Henricus Lancaſtrius Rhedones cogit.

1358. Pergit accendere Anglos adverſum Gallos & pro viribus juvare. Moritur Henricus Comes Lancaſtriæ Dux Derbiæ.

1359. Inclinante fortuna Angli, verſa in furorem Gallorum patientia, haud ita proſpere pugnat hoc anno Eduardus.

1360. Gallum deniq; ad preces Papæ dimittit Eduardus, iniquis illi conditionibus, poſtquam tota fere Anglorum claſſis naufragio perijt.

1361. Henricus Junior Dux Lancaſtriæ primus bello clariſſimus moritur.

1364. Joannes Galliarum Rex, dum, etſi afflictisſimis rebus, ſacro bello intereſſe cupit, & pacem ſancire ac firmare cum Eduardo ſatagit, morte immatura abripitur.

1365. Carolum Joannis filium dum Eduardus de novo aggredi conatur B Urbanus V. Papa recrudeſcentia bella conſopit.

1366. Eduardus cognomento Niger Princeps Walliæ Petrum Hiſpan. Regem ab Henrico fratre notho pulſum in Regnum reſtituit.

1368. Henricus IV. poſtea Rex Angliæ Joannis Lancaſtrij filius naſcitur. Joannes idem Rotomagum uſque Galliam populatur. Leonellus Dux Clarentiæ Eduardi Regis filius moritur.

Eduar-

A. C.

1369. Eduardo Nigro Valliæ Principe Lemovicum diripiente & Galliam vexante B. Urbanus V. Papa, malum ut ſopiret, ipſe in Gallias proficiſcitur.

1370. David II Bruſſius Scotiæ Rex juſtitia & clementia memorabilis bonis malisque exercitus vita defungitur, Angli denuo Galliã tentant, facile depulſi cũ vagarentur.

1371. Eduardus quo olim felicior nunc infelicior dum jura Eccleſiarum pervadit, nec Wicleffo obnititur, ad Rupellam gravem accipit cladem, claſſe capta aut merſa. Robertus Stuartus fit Scotiæ Rex.

1372. pergit nihilominus Eduardus, etiam iram Numinis expertus, Gallos armis perſequi, ſed fortuna ſemper ſequiore, inſigniter paſſim contuſus.

1373. Acriores conſurgunt, quo plus irritati Galli, Eduardo adverſum ſibi Numen vel non advertente, vel contemnente.

1374. Eduardus caſtigatione Numinis incorrectior, Concilio Londini coacto decimas Sacris eripit in uſus belli Gallici, Pontifice Romano vix belli inducias ad annum uſque impetrante.

1375. Quieſcunt aliquantulum duo Regna ampliſſima, non abſq; labore tamen, dum arma in ſequentem annum pro viribus parant.

1376. Hunc nonnulli annum alij ſequentem, fatalem Eduardo aſſignant, mortuo inter ſummum belli apparatum. Gallus quamprimum invadit Normanniam & multa occupat loca.

A. C.

1377. Apud Anglos Richardus II. Eduardi Principis Walliæ filius imperat, homo impudens, futilis, inſolens & infelix. Angli cum Gallo congreſſi acie internecione penè delentur.

1378. Dum conciliandorum Regum gratia Carolus IV. Imp. in Gallias occurrit, in reditu extinguitur, David Stuardus naſcitur.

1380. Plurimum laborant in continendo Rege juvene ad omne malum præcipite Joannes Dux Lancaſtriæ & Edmundus Comes Cantabrigiæ Tutores, ſuo rigore deliri, & delirum reddentes.

1382. Vexatur ſubinde à Scotis Anglia, quibus tamen Tutores prædicti mature occurrunt, & pericula avertunt.

1383. Gueſquinus Gall. Regis Equitum Magiſter oram maritimam Angliæ inſiſtat, Aquitaniam vaſtat.

1385. Scotiæ Rex ab Anglis graviter preſſus, Galli opem implorat, qui ſexaginta navium claſſem ſubſidio mittit.

1386. Henricus V. *R*ex Angliæ naſcitur, Joannis Gandavenſis filius. Joannes hoc anno adeſt Luſitano contra Caſtellanum.

1387. Sed & Edmundus Dux Eboracenſis Joanni Luſitaniæ Regi ſubſidio miſſus fortiter agit. Nunc primum Henricum V. natum alij contendunt.

1388. *R*obertus Stuardus Rex Scotiæ ad Otterburnum inſignem ex Anglis refert victoriam. Catharina Henrici IV. ſoror nubit Henrico III Regem Caſtellano.

Henri-

1389. Henricus IV. poſtea Rex, à Duce Norfolciæ læſæ Majeſtatis accuſatus in exilium ejicitur.

1390. Richardus inſolenter & Tyrannicè ſe gerens cunctis exoſiſſimus redditur In Scotia mortuo *R*oberto II. *R*egi, Joannes Stuartus filius ſufficitur & coronatur.

1391. Pergit crudeliter tractare Anglos Richardus Rex, & bene meritos exilio mulctat.

1393. Male plerunque, nunc bene *R*egno conſulens Richardus, Hiberniæ tumultus ſedat, & 4. illorum Regulos in gratiam recipit.

1394. Moritur Anna Wenceslai Imp. filia, prima Richardi *R*egis uxor, improles.

1396. Alteram ducit conjugem Richardus *R*ex Iſabellam Caroli V. *R*egis Gall. filiam miro Regni utriuſque plauſu firmata amicitia. David Stuartus à patre *R*ex renunciatur.

1397. Superbus nimium novo conjugio *R*ichardus, temere impudenter omnia audet, alios inter Thomam Eduardi III *R*egis filium, mali animi in ſe ſuſpectum ſtrangulari jubet.

1398. Henricum quoq; Ducem Lancaſtrium, ſive benè monentem ſive ſuſpectum in exilium mittit. Moritur Joannes Lancaſtrius.

1399. Evocatur ab Anglis exul Henricus contra Richardum, quorum ope Regno potitur, captumque Regem fame enecat.

1400. Nunc primum fame evectum nonnulli Richardũ volunt. Henricus IV. ſucceſſor

A.C.

Aquitanos rebelles armis compeſcit. Edmundus Eduardi III. filius Dux Eboracenſis moritur.

1401. Henricus IV. Angl. Rex in perduelles movens, & Imperatorem prudentiſſimum & militem ſtrenuum agit 36. manu ſua interemptis.

1402. In Wallos movens, ipſa prioris Victoriæ fama ipſos conſternatos facile compeſcit, & promptos advota habet David Rex Scotiæ à Roberto patruo fame necatur, digitis proprijs devoratis miſere conſumptus, Joanne patre mœrore abſumpto.

1404. In Gallijs quoq; militari valore cognitus, Burgundionem primum contra Aurelianenſem, mox hunc contra illum juvit.

1406. Novis Angliæ tumultibus excitus inſigni cum exercitu Henricum Northumbriæ Comitem vincit & interficit.

1408. Optimis latis legibus præclare conſulit Regno Henricus Rex, inſigniter de Republ. meritus.

1409. Patricida Roberto abſque tamen titulo Regis, Scotis imperante, ſatis quietæ res, tyranni potius metu, quam felicitate regnantis, qui omnem vitam perfidia corruperat.

141'. Magno patriæ luctu moritur Henricus IV. Rex Angliæ apud Weſtmonaſterium ætate 46. ſuccedente Henrico V. filio alijs ad annum 1413. mortem Henrici IV. differentibus. Ipſo anno Alexander Stuartus, cruento prælio Doneldum vincit.

Magna

A. C.

1413. Magna ſolemnitate coronatur Henricus V. qui mox duo Cænobia Bethleem & Syon prope Londinum fundat.

1415. Idem prælio cruentiſſimo cæſis 14000, Gallos ad Dagincurtum profligat. Richardum Cantubrig. & ſocios conjurationis reos ſecuri in ipſis caſtris percuti jubet, al. ſequenti.

1416. Joannes Dux Bedfordiæ Comes Candaliæ, Gallos navali prælio in Normannia vincit.

1417. Iterum Gallias invadit Henricus V. & Cadomum, Bellocaſſum, Lexovium aliaq; loca expugnat.

1418. Spe Galliam penitus ſubjugandi Henricus V. nihil non molitur, & ingentem exercitum comparat.

1419. Rotomagum 5. menſium ſpatio fame cogit & ſubigit, & proſpero rerum ſucceſſu, Galliarum Rex, excluſo Delphino, ſalutatur.

1420. Idem Trecis in Campania ſolemniter Galliarum Rex coronatur, reſumptiſque armis totum Regnum laborat ſubigere. Joannes Buchaniæ Comes Ducem Clatentiæ Regis Angl. fratrem clava dejicit. Robertus Stuartus Albaniæ Dux ex Tutore parricida moritur.

1421. Edmundus Dux Somerſetti ab Henrico Normanniæ præfectus rem ſtrenuè gerit. Thomas Regis frater apud Belliſortium occumbit.

1422. Henrico V. naſcitur filius Henricus VI. alij priore anno natũ volunt, qui & Henricum patrem, hoc mortuum conten-

A. C.

dunt, non ſine veneni ſuſpicione, ſuccedit filiolus.

1423. Poſt longum interregnum Jacobus I. Scotiæ Rex ſalutatur. Varijs nunc prælijs Angli Gallos, & viciſſim conſectantur.

1424. Gallo auxiliares Scoti occurrunt, utrique victi, cæſis fere quinque millibus & Duce Alenconio capto.

1425. Burgundus Anglis contra Gallos adeſt; ab his tamen ope Scotorum gravi clade vincitur, cum Gallis aliquot millib⁹ cæſis.

1426. Continuatur bellum Gallicum ab Anglis & Joannes Bedfordiæ comes rem feliciter pro Rege ſuo agit.

1428. Angli denuo armis Gallis infeſtant, ut plurimas urbes ſuæ ſubigunt poteſtati.

1429. Ut confundat fortia DEUS puella Joanna pro inſtrumento utitur, quæ Aurelianum defendit, & multas urbes expugnat.

1430. Angli Joannam interceptam ignibus ut veneficam exurunt, cujus innocentiam, examine inſtituto, Pontifex ſummus aſſerit.

1431. Expugnat Pariſios Carolus, Rex Gall. multis illic Anglorum millibus trucidatis.

1432. Angli recipiunt Pariſios & puerum 10. annorum Henricum VI. Regem Franciæ & Angliæ ſolemniter illic coronant. Gallis interea Anglos ad Cadonum profligantibus.

1433. Eduardus IV. Richardi Ducis Eboracenſis filius, poſtea Anglorum, contra Henricum VI. Rex naſcitur.

1434. Pergunt opprimere Gallos Angli, & hoc anno Fanum Dionyſij deditione occupant.

Offen-

A. C.

1435. Offenſus ab Anglis, an utilitatis propriæ cauſa Burgundus ad Gallos tranſit, haud leviter Anglorum viribus debilitatis.

1336. Vertente fortuna, Pariſijs à Gallo expugnatis, multa Anglorum millia mactantur, præcipuis mox urbibus pari ſucceſſu ad Gallos tranſeuntibus.

1437. Pergunt Galli Anglos Regno eijcere, & urbes ab illis occupatas expugnare. Jacobus I. RexScotiæ 28.vulneribus à nepote ex filio conficitur incredibili Regni luctu.

1438. Jacobus II. primi filius Edimburgi *R*ex coronatur, parentis optumi mortem ultus, de conjuratis meritum ſumit ſupplicium.

1439. Idem Jacobus inteſtinis procerum diſſidijs & ſeditionibus valde affligitur.

1440. Carolus Aurelianenſis, diu in captivitate ab Anglis detentus, litro ſoluto dimittitur.

1442. Scotia una ex altera procerum ſeditione miſerè quaſſatur optimo Rege ſua vigilantia plurima bella diſcutiente.

1444. Scotorum exemplo, Angliæ quoque res turbatur concitatis Anglorum adverſum Regem,ob Galliam perditam animis,*R*ichardo inprimis Eboracenſi adverſæ factionis Duce.

1445. Eo progreſſi Eboracenſes ut jurata in omnium oculis proderent odia, albam roſam pro inſigni aſſumunt, dum rubram Lancaſtrij.

1446. Optimè meritus de*R*egno, ejus olim Regni Prorex,dũ adoleſceretHenricusVI.à patre

A. C.

hujus conſtitutus Hunfredus Gloceſtriæ Dux odijs Reginæ Margaritæ & invidia Procerum laqueo necatur.

1448. Non inteſtinis ſolum motibus Anglia concutitur, ſed quod induciæ non ſervatæ eſſent, à Scotis impugnatur.

1450. Congeminantur flagella Anglis Carolo Galliarum Rege Normanniam invadente, in prælio 5000 cædēte, & 5 urbes adimente.

1451. Iterum congreſſus cum Anglis Carolus 4700. in acie profligat, plurimas Urbes occupat. Navarræum renunciare Anglis cogit.

1452. Deſertiſſimi à fortuna Angli, Normanniam totam & Aquitaniam perdunt, quam jam 300. annis obtinuerant. Jacobus III. Rex Scotorum naſcitur.

1453. Paulum reſpirant Angli, Nabotho Generali ſuo Duce aliquot in Gallia urbes recipiente, & præſidiarios trucidante.

1454. Acerrimo in Petrocorijs prælio 13. Julij Angli prorſus profligantur, & Gallia eijciuntur, ſolo ipſis remanente Calitio.

1455. In ſupremo Anglorum luctu naſcitur Henricus VII. ex familia Richemontia poſtea Angliæ Rex. Calitium ſe tuetur.

1456. Edmundus Sommerſetti Dux, magna olim parta laude fortunam extremum contra Gallos tentans, pugnando occumbit.

1459. Richardus cognomento Plantageneta Dux Eboracenſis conſilium capit de evertendo Rege, & filio obtrudendo.

1460. Bello aggreditur Regem Richardus, & bis victor Regem captivum trahit, tertio

con-

A. C.

congreſſus cum Regina victus occumbit. Reſtaurat prælia Eduardus filius, & Victor Rex ſalutatur.

1461. Coronatur ſolemni applauſu Richardi filius Eduardus IV. Henrico VI. profugiente ad Scotum, & precario vivente.

1462. Dum firmando Regno rerum ſatagit, Eduardus, Richardus ejus frater, homo truculentus cum Warwicenſi in eum conſpirat Henricus VI. Scotorum auxilio Regnum repetens à Joanne Montaculo profligatur.

1464. Occultant odio dum poſſunt Warvicenſis Comes & Richardus Regis frater, odia tamen de induſtria incendunt.

1467. Etſi nihil non bono publico curaret Eduardus, omnia tamen à malevolis ſiniſtre accipiuntur.

1469. Erumpunt aperte odia, & proditor Regis frater Georgius cum Richardo Warvicenſi, nil metuentem capiunt.

470. Liberatus prædictorum & Reginæ ope Henricus denuo Rex contra Eduardum ſalutatur hoc hoſte regni declarato, qui Cuſtodibus perſuaſis ad Carolum Burgundum ſororium effugit.

1471. Hujus ope reverſus in Regnum, Henricum captum in carcere interfici curat, fruſtra ſatagentibus rerum Henrici Somerſetti Ducibus, qui hoc ipſo anno occubuere.

1472. Victor Eduardus in adverſæ partis Principes rigide animadvertit & Richardum inprimis Warvicenſem è medio tollit. Jacobus IV. Scotiæ Rex naſcitur.

A. C.	
1473.	Eduardus quietiſſimè deinceps Regno potitus, manſuetiſſimum agens Principem bono publico præclare conſuluit.
1474.	Ingenti cum exercitu movens in Galliam ut Carolo Burgundo adeſſet, inducias in multos annos impetrat.
1477.	In Scotia non ita proſpere omnia, Rege Jacobo in omnes voluptates effuſo, Bodiorum inprimis inſtinctu & ſcelere qui optimè educatum perverterant.
1480.	Manſuetiſſimo cæteroquin ingenio Eduardus, ſive delatione aliorum, ſive ſuſpicione ex priore ſcelere fratrem Georgium Clarentiæ Ducem in cado Melitenſis vini mergi jubet.
1482.	Richardus III. Eduardi frater, ceu ſumma fide rerum fratris ſatagens Beraicum expugnat.
1483.	Eduardus Regni depauperati egregius reſtitutor, commendatis in Tutelam fratri Richardo filijs & Regni hærede Eduardo moritur. Ille ex Tutore parricida 7. filios enecat, & Tyrannidem invadens coronam arripit prid. Non. Junij.
1484.	Anna Tyranni Uxor, ſeu veneno ſive mœrore confecta moritur.
1485.	Richardus parricidio, perfidia & tyrannide omnibus exoſiſſimus, vocato contra ipſum Henrico Richemontio ad Liceſtriam victus occiditur. cujus nudum corpus abſq; honore ſepelitur.
1486.	Henricus Richemontij Comes miro omnium plauſu Rex conſalutatur & coronatur.

Idem

A. C.

1487. Idem faliciſſimis Regni auſpicijs Lambertum alterum Tyrannum Hyberniæ incumbenten deijcit.

1488. Jacobus III. Scotiæ Rex totus voluptuarius eoq; ſuis contemptus & exoſus â conjuratis occiditur, ſucc. Jacobus IV.

1489. Jactatur varijs ſeditionibus Henricus VII. quas admirabili prudentia abq; induſtria diſcutit & avertit.

1490. Idem Rex coacto exercitu Boloniam fruſtra oppugnat.

1491. Henricus VIII. poſtea Angliæ Rex naſcitur IV. Kal. quarto Kal. Quintilis.

1493. Henrico Rex firmando Regno intentus, detectas denuo inſidias & rebelliones cautè declinat & opprimit.

1495. Jacobus IV. Scotorum Rex, Regnum latrocinijs infame purgat, juſtitiam revocat, patris patriæ titulum meritus.

1496. Nihil proficiente Henrici VII. manſvetudine, debito is ipſe rigore in rebelles animadvertens pacem Regno reſtituit.

1499. Gliſcentibus nihilominus rebellionum ſcintillis, nequa maſcula proles Eboracenſis ſupereſſet ad Regni turbationem, Eduardus Warwici Comes diu incarceratus, interficitur.

1500. Arthurus primogenitus Henrici VII. Walliæ Princeps ducta Catharina Ferdin. Hiſp. Regis filia, quato poſt menſe moritur.

1501. Moritur Margarita Duciſſa Somberſetti, uxor Edmundi Richemontij mater Henrici VII. Regis Angliæ, mater litteratorum, quæ Cantabrigæ duo fundavit

A. C.

Collegia pro pauperibus ſtudioſis.

1503. Eliſabetha Angliæ Regina Pondini in puerperio deceſſit, mater Henrici Octavi.

1506. In Scotia Jacobo IV. Impeıante proſpera omnia, ipſo pacis artibus laudatiſſimo, & bonum publicum fervide curante.

1509. Henricus VII. Rex Magnanimus, frugi, comis ab omne factu abhorrens, Juſtitiæ cultor integerrimus ſummo omnium bonorum planctu moritur, ſuccedit & coronatur Henricus IIX.

1510. Henricus IIX, magna pompa primam uxorem ducit Catharinam Ferd. Regis Hiſpani filiam, Althuri fratris viduam.

1511. Jacobus IV. Scotiæ Rex arma contra Gallos parans, Jacobum quintum filium Regem coronari curat. Henricus IIX. auxiliares copias mittit Ferdinando ſocero contra Afros.

1512. Eduardus Pola Dux Suffoltiæ, juſſu Henrici IIX. contra datam fidem decollari jubetur.

1513. Jacobus Scotiæ Rex bello Angliam invadens, virtute Thomi Havardi Surrei Comitis cæſis 8000. profligatur & occiditur.

1515. Joannes Dux Albinus proavus Jacobi VI. dum Jacobus V. adoleſceret Prorex Scotiæ conſtituitur, Maria Henrici IIX. filia, Angliæ Regina naſcitur.

1516. Henricus IIX. Rex Angliæ, nimia auri ſiti, nihil non molitur contra Eccleſiam & Eccleſiaſticos.

1519. Multi egregia eruditione & religione viri

Henrici

A. G.

Henrici Regis conatibus ſeſe ſtrenue opponunt, prius quam erumperent.

1521. Eduardus Dux Buckingamius ſui generis ultimus, juſſu Henrici IIX. ſecurè percutitur, Henricus contra Lutherum ſcribit, ob idipſum plurimum à Rom. Pontifice landatus.

1524. Idem Auream Roſam à Clemente VII. donum accipit. Joannes Dux Albinus, Prorex Scotiæ ab Hamiltonijs cæditur.

1526. Jacobus V. Scotiæ Rex ab Arcibaldo Duglaſſio Edıburgi obſidetur, & capitur.

1527. Idem Rex deceptis cuſtodibus è captivitate in libertatem feliciter evadit.

1530. Henricus, ſiquis cæteroquin Regum alius, inſigni prudentia Regnum gubernat, maxima inter Reges Europæ auctoritate, ſub quo tamdiu felix Regnum extitit, quamdiu ſacris manus abſtinuit.

1533. Præceps deinceps in ſcelera Henricus Catharinam Hiſpanam legitimam conjugem repudiat, ſuperinducta Anna Bolania, quæ mox coronatur, attonita ſuper tanto ſcelere Europa univerſa.

1534. Semper deterior Henricus, omnia bona averſatus conſilia tres PP. Carthuſianos, ſacri auri ſitim in ipſo damnantes ipſa mox capitis damnat.

1535. Similis paulo poſt Altiſſimo futurus dum ſummum ſibi in Eccleſias jus temere arrogat, dehortantes Joannem Fiſcherum Roffenſem Epiſcopum & ThemamMorum Viros egregios 7. Julij capite imminuit.

A. C.

1537. Jana Semeria Regina partus doloribus extinguitur, ſervata ſobole, Eduardo nimirum VI. alijs anno ſequenti.

1538. Supenda temeritate arrogantia & avaritia, graſſatur in res Eccleſiæ Henricus VIII. & monita piorum exſibilat.

1540. Henricus VIII. Annam Duciſſam Cliviæ ſponſam exambit, & magno plauſu ducit, quam tamen poſt 6. menſes repudiat.

1542. Jacobus V. Rex Scotiæ moritur Henrico VIII. Regni ſibi jura aſſerente & poſſidente. Havardam Catharinam ſuperiore anno deſponam adulterij inſimulatam capite plectit.

1543. Iterum ſponſus, iterum maritus Henricus VIII. mox ſuamet voluntate viduus, Catharinam Parram ducit, quæ ipſi ſupervixit.

1547. Extinguitur deniq; Henricus VIII. Rex Angliæ 3. Januarij ætatis 5. ſuccedente Eduardo filio, ætatis anno nono.

1549. Joannes Feckenanus Eviſhaimenſis Monachus etiam inter vincula admirabilem Chriſti pugilem agit, ipſos hoſtes fidei in admirationem rapiens.

1550. In Scotia non minus quam Anglia Sectariorum ingens invaleſcit numerus, ſingulis nova dogmata propugnantibus, quæ uſa hodie in mille flexus verſantur & regyrantur.

Eduar-

A. C.	
1552.	Eduardus Dux Sommerſetti captus â Joanne Dulatio Comite Warvicenſi capite truncatur.
1553.	Moritur Eduardus VI. Angliæ Rex, 6. Julij, renunciatur Regina ejus ſoror *Maria*, poſteà Philippo Regi Hiſpan. deſponſata.
1554.	Maria Britanniæ Regina nubit ſolemniſſimis nuptijs Philippo Hiſpaniarum Regi Caroli V. Imp. filio. capitur & mittitur in carcerem Eliſabeth Henrici VIII. filia.
1555.	Eadem pro viribus allaborat diverſiſſimas ſectas Anglia ejicere, plurimos obſtinatos capitis damnans.
1558.	Caletum urbem & portum celeberrimum Anglis eripit Henricus II. Gall. Rex opera Franciſci Guiſij. Moritur Maria Anglica Regina Hiſpaniarum, & mox Cardinalis Polus.
1559.	Succedit in *R*egnum Angliæ carcere liberata Eliſabetha Henrici VIII. filia, variarum linguarum perita, quæ omnia Regni innovavit.
1560.	Jacobus Stuardus Comes Araniæ cum Gallis prope Chanburgum armis congreditur.
1561.	Omnibus ſectis Angliam patere jubet Eliſabeth *R*egina, Prodit paradoxon: quod bona opera pernitioſa ſint ad ſalutem.
1563.	Maria Jacobi V. Regis Scotorum filia, ſolemniter inauguratur & coronatur Regina Scotiæ.
1564.	Eodem ſecundis nuptijs jungitur Henrico Stuardo Lenoſſenſi Comiti.

Naſci-

A. C.

1565. Naſcitur Jacobus eo nomine VI. Scotorum Rex.

1567. Moritur Carolus Lenoxius Comes, patruus Jacobi Sexti Scotorum *R*egis, vir præſtantiſſimus. Henricus Stuartus Rex Scotiæ ſtrangulatur. Capitur Maria Regina.

1568. Elabitur è cuſtodia Eliſabethæ juratiſſimæ hoſtis Maria Scotiæ Regina Jacobi VI. optima mater.

1569. Jacobus Stuartus Araniæ Comes, globo trajectus ab Hamiltonio, è vivis excedit.

1570 Diocletiani omniumque ante ipſum tyrannorum ſævitiam antegreſſa Eliſabeth Regina, ſtupenda tormentorum & ſuppliciorum adjuventione Catholicos interficit.

1572. Thomas Suffolciæ Dux ſuſpectus & accuſatus læſæ majeſt. ſuſpenſus, & in 4. partes ſectus è medio tollitur.

1575. In Scotia non minus quam Anglia laboratur plurima crudelitate in devotis Romanæ Eccleſiæ exſcindendis.

1578. In Hibernia ſimiliter, & hoc anno 40. Martyres Magienſis Cænobij ipſo pervigilio Aſſumptæ B. M. V. obtruncati, reaſſumptis capitibus Veſperas cæleſti celebrantes *M*uſicâ, rurſum ſuo in ſanguine conſopiti ſunt.

1580. B. Gelaſius Abbas Boylenſis promiſſo Archiepiſcopatu & ſummis honoribus à Regina Eliſabeth tentatus, omnibus Martyrij lauream præfert, miraculis à morte honoratus.

Carni-

A. C.

1583 Carnificina continuatur ſub auſpicijs muliebris ingenij adverſum Catholicos in Anglia, cujus cupreis laminis diverſis libris, non ſine horrore omnis poſteritatis extant, ad vivum repræſentatæ imagines.

1585. Evolat ad triumphos æternos è carceribus Joannes Feckenamus Abbas Weſtmonaſterienſis, ipſi Reginæ viſus incomparabilis, relictis ſummi ingenij p ræſtantiſſimis monumentis.

1587. Maria Scotiæ Regina, Jacobi VI. Regis Angliæ mater ſanctiſſima confictis in innocentiſſimam graviſſimis ſceleribus gaudens ipſa capitis damnatur, & mira conſtantia moritur.

1590. Pia in Chriſti Martyres videri Eliſabeth poterat, in quos ſæviens gloriam in cælis auxit, crudelior in eos quos amavit, Germanos inprimis, quorum plurimos, ut deperiret, ad cænam invitans. Perdidit, nuſpiam deinceps conſpectos, dum ipſa Virgo videri vellet.

1593. Primus Jacobi Scotiæ Regis filius Henricus Fridericus naſcitur. Etiam novorum Fidei articulorum. Luthero Calvino alijſque valde contrariorum inventrix videri Eliſabeth, ſatagit.

1594. Inter tantas Angliæ nebulas, ſydera varia mirifice exſplendeſcunt frendente infero, Gregorius Sayrus, Thomas Præſtenus Anſelmus de Manceſtria plurimiq; alij.

Aurea

A. C.

1595. Aurea laborans ſiti Eliſabetha tertium jam novum orbem tentat Franciſci Draci opera. Naſcitur Eliſabeth Jacobi VI. Friderici Electoris Palatini filia, moritur Car. Lud.

1596. Franciſcus Dracus poſt innumeros exantlatos labores peregè dyſſenteria, & ſimiliter Ioan. Haukius moritur Robertus Eſſexiæ Comes Caletum Andaluſiæ expugnat & diripit.

1598. Eliſabetha cum Galliarum & Hiſpaniæ Regibus pacem ſancit. Angli potiuntur porto Kicco.

1600. Carolus Angliæ Rex, non tam Regno, quam in ludibrium fortunæ naſcitur.

1602. Vitam deniq; abrumpit, quæ innumeros vita ſpoliaverat diverſiſſimarum Sectarum mater & nutrix Eliſabeth Regina Angliæ, quam jurati Sanctorum omnium hoſtes Wiccleffiſtæ exauctorata & expuncta 8. Sept. Matre Virgine, in digno ſe Calendario, ſubſtituere non ſunt veriti.

1603. Creatur Rex Angliæ Jacobus VI. Rex Scotiæ Jacobi V. filius, in quo Chronologiam iſtam terminantes nimio rerum Anglicarum faſtidio claudimus, dolentes plurimum, gentem olim florentiſſimam & Religione concordi penè Angelicam, in tot revera nunc ſententias & ſectas, quot capita, in diverſa quoq; rapi ſtudia, imo quod ipſi ſibi impoſuerant & Eccleſiæ ſuæ caput, detruncare, cujus Regni tot parricidialia odia & cædes, nulla ſatis poſteritas admirabitur, quæ calamita-

tum

A. C.

tum portenta prius nullo modo deſi-
nent, priusquam inducatur, quæ toto
Regno proſcripta eſt, Primævæ ſanctiſ-
ſima & feliciſſima concordia Religionis.

DEVS Benedictus.

12-09

OIny
X

J664
B918g